

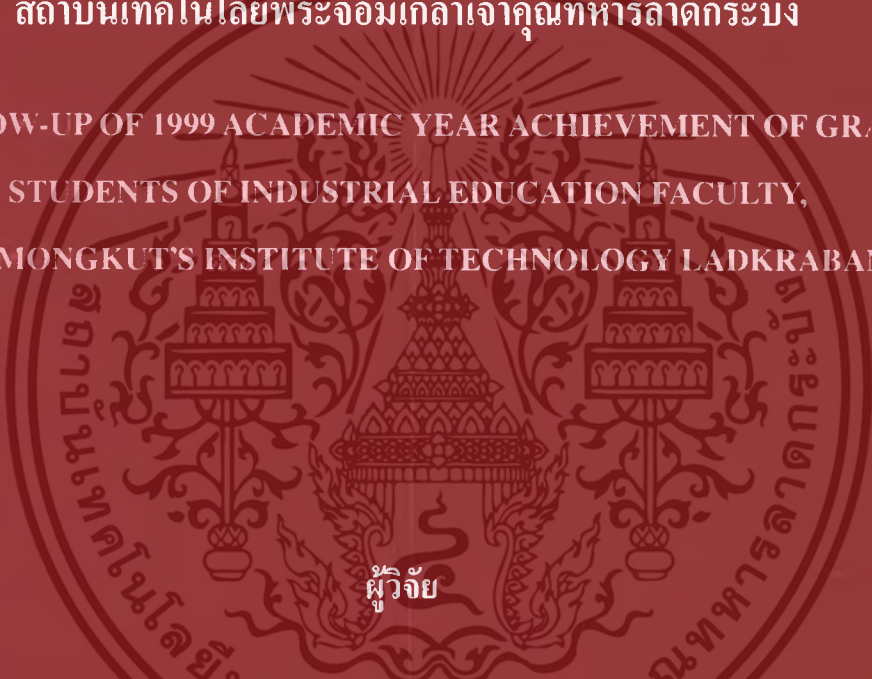

การติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท ปีการศึกษา 2542

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

THE FOLLOW-UP OF 1999 ACADEMIC YEAR ACHIEVEMENT OF GRADUATE
STUDENTS OF INDUSTRIAL EDUCATION FACULTY,
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

ผู้วิจัย

รองศาสตราจารย์ ดร.รวิวรรณ ชินะตระกูล

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม

อาจารย์ไพฑูรย์ พิมดี

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานในชั้นเรียนเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
พ.ศ. 2543
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท ปีการศึกษา 2542

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

THE FOLLOW-UP OF 1999 ACADEMIC YEAR ACHIEVEMENT OF GRADUATE STUDENTS OF INDUSTRIAL EDUCATION FACULTY, KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

ผู้วิจัย

รองศาสตราจารย์ ดร.รวิวรรณ ชินะตระกูล

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม

อาจารย์ไพฑูรย์ พิมพ์ดี

RC14
L6
395
55
ร169ก
2542

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2543

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน 105400
วัน,เดือน,ปี 10/11/99

การติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท ปีการศึกษา 2542

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

THE FOLLOW-UP OF 1999 ACADEMIC YEAR ACHIEVEMENT OF GRADUATE
STUDENTS OF INDUSTRIAL EDUCATION FACULTY,
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

รองศาสตราจารย์ ดร.รวีวรรณ ชินะตระกูล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม
อาจารย์ไพฑูรย์ พิมพ์ดี

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
พ.ศ. 2544

**THE FOLLOW-UP OF 1999 ACADEMIC YEAR ACHIEVEMENT OF GRADUATE
STUDENTS OF INDUSTRIAL EDUCATION FACULTY,
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG**

RESEARCHER

ASSOC.PROF.DR.RAVEWAN SHINATRAKOOL

ASSIST.PROF.LERTLAK KLINHOM

MR. PAITON PIMDEE

INDUSTRIAL EDUCATION FACULTY

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2001

งานวิจัยเรื่อง การติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท ปีการศึกษา 2542 คณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
พ.ศ. 2544
ผู้วิจัย รองศาสตราจารย์ ดร.รวิวรรณ ชินะตระกูล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม
อาจารย์ไพฑูรย์ พิมพ์
ที่ทำงาน คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถนนฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520 โทรศัพท์/โทรสาร 02-3264325

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อติดตามการนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนไปใช้ประโยชน์ของผู้สำเร็จการศึกษา ประชากร คือผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2542 จำนวน 125 คน เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง 102 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการศึกษาพบว่า มหาบัณฑิตมีอายุเฉลี่ย 38 ปี เกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรีเฉลี่ย 2.77 เกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทเฉลี่ย 3.54 รายได้ครุภคครัวเฉลี่ย 28,429 บาท/เดือน และมีเงินเดือนเฉลี่ย 16,324 บาท มหาบัณฑิตส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาจากสาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา และส่วนใหญ่เรียนที่ศูนย์การศึกษากรุงเทพฯ มหาบัณฑิตมีงานทำก่อนเข้าศึกษาและทำงานไปพร้อมกับศึกษา งานที่ทำส่วนใหญ่เป็นงานสอน เข้าทำงานโดยการสอบแข่งขัน ทำงานตรงกับสาขาวิชาที่เรียน มีความรู้สึกพอใจต่องานที่ทำ และส่วนใหญ่ไม่ได้ศึกษาต่อ มหาบัณฑิตนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตและใช้ในการประกอบอาชีพอยู่ในระดับมาก มหาบัณฑิตที่มีอายุต่างกัมนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตและใช้ในการประกอบอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ส่วนมหาบัณฑิตที่เรียนหลักสูตรต่างกัมนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตและใช้ในการประกอบอาชีพแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Research Title The Follow-up of 1999 Academic Year of Graduate Students Achievement of Industrial Education Faculty, King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang

Year 2001

Researcher Assoc.Prof. Dr.Ravewan Shinatrakool
Assist.Prof. Dr. Lertlak Klinhom
Mr. Paitoon Pimdee

Office Department of Industrial Education, Faculty of Industrial Education
King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang
Chalongkrung Rd., Ladkrabang, Bangkok 10520
Phone : 02-7373000 Ext. 3697 Fax : 02-3264325

ABSTRACT

The research aimed at the follow-up and application of knowledge of 1999 academic year graduate students from the Industrial Education Faculty, King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang. The population was 125 graduate students 102 graduate students were sample. Constructed questionnaire were used as a tool for gathering data All data were processed and interpreting by applying frequency counts, percentage, mean and standard deviation.

The research findings revealed that the respondents had their average age at 38 years old with grade point average at 2.77 and 3.54 for their bachelor degree and master degree respectively. Their average monthly income was 28,429 Baht while their average salary per month was 16,324 Baht. About one third of them were graduate students in vocational administration programme. Most of respondents were studied at the Bangkok Learning Center. They already worked before studying. Beside their works, they enrolled to study at the Learning Centers. The majority of them did not go on their further studies. They signified that they applied their knowledge to their daily lives and their occupations at the high level. Graduate students who were different in age had statistical significant they applied their knowledge to their daily lives and their occupations at .05 level. Whereas graduate students who were different in curriculum had no statistical significant they applied their knowledge to their daily lives and their occupations at .05 level

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมีความประสงค์ที่จะติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2542 เพื่อทราบถึงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับคุณภาพ ประสิทธิภาพ ตลอดจนข้อบกพร่องของผู้สำเร็จ การศึกษาตามหลักสูตร และเป็นแนวทางในการพิจารณาปรับปรุงพัฒนาหลักสูตร การเรียนการสอน ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหาร ต่ออาจารย์ผู้สอน และการพัฒนาคุณภาพ นอกจากนี้การติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาก็ยังเป็นการแสดงถึงความห่วงใยและความสนใจ ของคณะที่มีต่อผู้สำเร็จการศึกษา ผลที่ได้รับจากการติดตามผลจะเป็นเครื่องช่วยให้ทาง สถาบันการศึกษามีความรู้ในด้านต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยให้มองเห็นข้อดีข้อบกพร่อง และความจำเป็นที่ จะต้องปรับปรุงในเรื่องต่าง ๆ เพื่อประสิทธิภาพสูงสุดของการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษา และสามารถเป็นข้อมูลในการประกันคุณภาพการศึกษาของคณะได้

โอกาสนี้คณะผู้วิจัยขอขอบคุณบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ ทหารลาดกระบัง ที่ให้ความสะดวกในการเก็บข้อมูลจากผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท ที่เข้ารับ พระราชทานปริญญาบัตรในปี พ.ศ. 2543 ขอขอบคุณคณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมที่ให้ คำแนะนำหลาย ๆ ประการ และขอบคุณเจ้าหน้าที่หน่วยบัณฑิตศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ทุกท่านที่ให้ความช่วยเหลือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

และขอขอบคุณผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบัน เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2542 ที่เข้ารับพระราชทานปริญญา บัตรในปี พ.ศ. 2543 ทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามอย่างดียิ่ง

คณะผู้วิจัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	II
กิตติกรรมประกาศ.....	III
สารบัญ.....	IV
สารบัญตาราง.....	VI
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
1.3 สมมติฐานการวิจัย.....	3
1.4 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย.....	3
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	4
1.6 นิยามศัพท์.....	4
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
2.1 การติดตามผล.....	7
2.2 หลักสูตรระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม.....	16
2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	26
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	32
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	32
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	33
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	35
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	35
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	36
4.1 ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป.....	37
4.2 ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการปฏิบัติงานและการศึกษาต่อ.....	39
4.3 ตอนที่ 3 ระดับการนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนไปใช้ในการดำเนินชีวิต และการประกอบอาชีพ.....	45

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ(ต่อ)

	หน้า
4.4 ตอนที่ 4 การเปรียบเทียบการนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนไปใช้ในการ ดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพ.....	47
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	51
5.1 สรุป.....	51
5.2 อภิปรายผล.....	53
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	56
บรรณานุกรม.....	58
ภาคผนวก	
แบบสอบถามการวิจัย.....	62

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
3.1	แสดงจำนวน ร้อยละ ของประชากรและกลุ่มตัวอย่างผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2542.....	33
4.1	แสดงจำนวน ร้อยละ ประชากรและกลุ่มตัวอย่างผู้สำเร็จการศึกษา จำแนกตามหลักสูตรและสาขาวิชา.....	37
4.2	แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ที่สำเร็จการ จำแนกตามข้อมูลทั่วไปศึกษา.....	38
4.3	แสดงจำนวน ร้อยละ และลำดับที่ผู้สำเร็จการศึกษาจำแนกตามศูนย์การศึกษา.....	38
4.4	แสดงจำนวน และร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษา จำแนกตามการทำงาน.....	39
4.5	แสดงจำนวน ร้อยละ และลำดับที่ค่าร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษา จำแนกตามองค์ประกอบของการทำงาน.....	40
4.6	แสดงจำนวน ร้อยละ และลำดับที่ค่าร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษา จำแนกตามองค์ประกอบของการศึกษาต่อ.....	44
4.7	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการแปลผล และลำดับค่าเฉลี่ยการนำความรู้ที่ได้จากการเรียน ไปใช้ในการดำเนินชีวิตของผู้สำเร็จการศึกษา.....	45
4.8	แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการแปลผล และลำดับค่าเฉลี่ยการนำความรู้ที่ได้จากการเรียน ไปใช้ในการประกอบอาชีพของผู้สำเร็จการศึกษา.....	46
4.9	แสดงการเปรียบเทียบการนำความรู้ที่ได้จากการเรียน ไปใช้ในการดำเนินชีวิตของผู้สำเร็จการศึกษาที่เรียนหลักสูตรต่างกัน จำแนกเป็นรายข้อ.....	47
4.10	แสดงการเปรียบเทียบการนำความรู้ที่ได้จากการเรียน ไปใช้ในการประกอบอาชีพของผู้สำเร็จการศึกษาที่เรียนหลักสูตรต่างกัน จำแนกเป็นรายข้อ.....	48
4.11	แสดงการเปรียบเทียบการนำความรู้ที่ได้จากการเรียน ไปใช้ในการดำเนินชีวิตของผู้สำเร็จการศึกษาที่มีอายุต่างกัน จำแนกเป็นรายข้อ.....	49
4.12	แสดงการเปรียบเทียบการนำความรู้ที่ได้จากการเรียน ไปใช้ในการประกอบอาชีพของผู้สำเร็จการศึกษาที่มีอายุต่างกัน จำแนกเป็นรายข้อ.....	50

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษาเป็นเรื่องการลงทุนที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตของมนุษย์แต่ละคน และเป็นการลงทุนเพื่อการอยู่รอด และพัฒนาของสังคม ทั้งนี้การศึกษาส่งผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงสังคม เศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรม วิทยาการและเทคโนโลยีที่จำเป็นในการ ทำงาน และการใช้ชีวิต ยิ่งการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ ในโลกเป็นไปอย่างรวดเร็วอันเป็นผลจาก พัฒนาการทางเทคโนโลยีสารสนเทศและเทคโนโลยีด้านการสื่อสารใหม่ ๆ พัฒนาการเหล่านี้ย่อม ทำลายต่อการจัดการศึกษาเพราะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ โดยให้รับรู้มากขึ้น การจัดการศึกษา จึงเป็นเรื่องจำเป็น เพราะต้องการทรัพยากร (คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ เทคโนโลยี) สนับสนุนจำนวนมาก ต้องนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพของมนุษย์อย่างแท้จริง การจัดการศึกษาจึงต้องมีการพัฒนาให้ ผู้เรียนมีคุณภาพ และมีการใช้ทรัพยากรร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ

การจัดการศึกษายังมีความจำเป็นต้องการคนที่ได้รับการฝึกฝนเฉพาะด้านที่มีความรู้ ความ เข้าใจ ความชำนาญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระบวนการจัดการศึกษาขั้นอุดมศึกษา ซึ่งประกอบด้วย ภารกิจที่สำคัญ คือภารกิจจัดการเรียนการสอน ผลิadbบัณฑิต ภารกิจการวิจัย ภารกิจการ ให้บริการทางวิชาการแก่สังคมและภารกิจในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของชาติ ภารกิจที่สำคัญ ดังกล่าวของสถาบันการศึกษา ซึ่งจัดการเรียนการสอนขั้นอุดมศึกษาได้ถือปฏิบัติมาอย่างต่อเนื่อง ถือ ได้ว่าเป็นกลไกที่มีส่วนช่วยในการพัฒนาประเทศได้อย่างแท้จริง

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เป็นหน่วยงานที่ผลิตมหาบัณฑิตทางด้านครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ ที่มีคุณภาพทั้ง ทางด้านสติปัญญาจริยธรรมและคุณธรรม รวมทั้งพัฒนาหลักสูตรการศึกษา บุคลากร และส่งเสริม งานวิจัยเพื่อไปสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ ตลอดจนการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและการบริการ วิชาการแก่สังคม โดยได้รับผิดชอบการผลิตบัณฑิตในระดับบัณฑิตศึกษามาเป็นเวลาประมาณ 19 ปี แล้ว โดยเริ่มเปิดสอนเป็นครั้งแรกเมื่อปีการศึกษา 2527 ในหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม ต่อมาได้เปิดสอนหลักสูตรระดับมหาบัณฑิตและดุษฎีบัณฑิต เพิ่มขึ้นอีกจำนวนหนึ่ง จนกระทั่งปีการศึกษา 2542 มีสาขาวิชาที่เปิดสอนอยู่รวมทั้งหมด 9 สาขาวิชา เป็นสาขาวิชาระดับปริญญาโท 8 สาขาวิชา และระดับปริญญาเอก 1 สาขาวิชา

จากประสบการณ์การผลิตบัณฑิตในระดับบัณฑิตศึกษาที่ผ่านมาเป็นเวลาหลายปีแล้วนั้น คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมีศักยภาพในการผลิตในปริมาณที่สูงขึ้นเป็นลำดับ โดยมีจำนวน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้สมัครเข้าศึกษาเพิ่มขึ้นด้วยเช่นเดียวกัน และในอนาคตคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมมีแผนการขยายการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเพิ่มขึ้นอีกหลายสาขาวิชา โดยมีสาขาวิชาที่พร้อมจะเปิดสอนในปีการศึกษาถัดไปและมีสาขาวิชาใหม่ที่อยู่ระหว่างการพัฒนาอีกหลาย ดังนั้นจึงมีแนวโน้มที่คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จะต้องรับผิดชอบภารกิจการผลิตบัณฑิตในระดับบัณฑิตศึกษามากขึ้น (พรณี สীগวิวัฒน์. 2542 : 1-2) และในเวลาเดียวกันคณะก็ต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพของมหับัณฑิตควบคู่กันไปด้วย ดังจะเห็นได้จากการกระตุ้นให้คณาจารย์มีการพัฒนาศักยภาพด้านการสอนและการวิจัยควบคู่กันไป การส่งเสริมให้คณาจารย์ระดับคุณวุฒิทางการศึกษา การจัดสรรเงินอุดการทำวิทยานิพนธ์ให้กับนักศึกษาจำนวนหนึ่ง และการจัดให้มีการประกันคุณภาพทั้งภายในและภายนอก เป็นต้น

แต่เนื่องจากตั้งแต่เปิดสอนระดับบัณฑิตศึกษามาจนกระทั่งปัจจุบัน ยังไม่เคยมีการวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาความคิดเห็นของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทเกี่ยวกับการบริการของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมโดยตรงเลย คณะผู้วิจัยในฐานะที่เป็นอาจารย์บัณฑิต และส่วนหนึ่งได้รับโอกาสให้มีส่วนร่วมรับผิดชอบการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมในตำแหน่งหัวหน้าหน่วยบัณฑิตศึกษา จึงได้ตระหนักถึงความจำเป็นว่าควรจะได้มีการศึกษาวิจัยอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ได้ภาพที่ชัดเจนของผู้สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ว่ามีสภาพหลังสำเร็จการศึกษาเป็นอย่างไร ไม่ว่าจะเป็นการประกอบอาชีพ การศึกษาต่อ และการนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียน ไปใช้ในการดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพ ซึ่งจะทำให้ทราบได้ว่าการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมที่ผ่านมาทำได้เหมาะสมหรือไม่เพียงใด มีจุดเด่นจุดด้อยอย่างไรบ้าง ซึ่งผลการวิจัยที่ได้รับจะเป็นสารสนเทศที่มีประโยชน์โดยตรงต่อการปรับปรุงคุณภาพของการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมต่อไป

นอกจากนี้คณะผู้วิจัยหวังว่าผลการวิจัยครั้งนี้ จะเป็นจุดที่จะช่วยสนับสนุนการเตรียมความพร้อมของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ในการเข้าสู่ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่กำหนดว่า “ให้มีระบบการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ประกอบด้วย ระบบประกันคุณภาพภายในและระบบประกันคุณภาพภายนอก” มาตรา 47 หมวด 6 (ถ้ามี) งานปลัดกระทรวง กระทรวงศึกษาธิการ. 2542 : 24) ซึ่งคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมก็ต้องเข้าสู่ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ดังนั้นการทำวิจัยและนำผลการวิจัยไปใช้ประกอบการปรับปรุงคุณภาพของการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา จึงเป็นแนวทางหนึ่งที่จะสนับสนุนการเข้าสู่ระบบการประกันคุณภาพการศึกษา ของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมได้เป็นอย่างดี

ดังนั้นผู้คณะผู้วิจัยจึงมีความประสงค์ที่จะติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษา ศึกษาการนำ

ความรู้ที่ได้รับจากการเรียน ไปใช้ในการดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพ และเปรียบเทียบการนำเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่ออนุญาตเห็นไปใช้ประโยชน์ด้านการศึกษาไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ความรู้ที่ได้รับจากการเรียนไปใช้ในการดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพ ของผู้สำเร็จการศึกษาที่มีอายุและเรียนในหลักสูตรต่างกัน โดยศึกษาจากผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์ อดุสากรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2542 เนื่องจากเป็นกลุ่มที่ผ่านกระบวนการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษามาแล้ว จึงสามารถที่จะให้ข้อมูลเกี่ยวกับเกี่ยวกับการติดตามผลการศึกษาและการนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนไปใช้ในการดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพได้ถูกต้องและเชื่อถือได้มากที่สุด

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้สำเร็จการศึกษา
2. เพื่อศึกษาการนำความรู้ที่ได้จากการเรียนไปใช้ในการดำเนินชีวิตและการนำความรู้ที่ได้จากการเรียนไปใช้ในการประกอบอาชีพของผู้สำเร็จการศึกษา
3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการนำความรู้ที่ได้จากการเรียนไปใช้ในการดำเนินชีวิตและการนำความรู้ที่ได้จากการเรียนไปใช้ในการประกอบอาชีพของผู้สำเร็จการศึกษาที่มีอายุและหลักสูตรต่างกัน

1.3 สมมติฐานการวิจัย

ผู้สำเร็จการศึกษาที่มีอายุและเรียนหลักสูตรต่างกัน มีการนำความรู้ที่ได้จากการเรียนไปใช้ในการดำเนินชีวิตและการนำความรู้ที่ได้จากการเรียนไปใช้ในการประกอบอาชีพแตกต่างกัน

1.4 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

คณะผู้วิจัยได้ใช้กรอบแนวคิดเพื่อศึกษาการนำความรู้ที่ได้จากการเรียนไปใช้ในการดำเนินชีวิตและการนำความรู้ที่ได้จากการเรียนไปใช้ในการประกอบอาชีพของผู้สำเร็จการศึกษา โดยแบ่งกลุ่มความรู้ออกเป็น 6 กลุ่มวิชา ดังนี้

1. กลุ่มวิชาสถิติและวิจัย
2. กลุ่มวิชาสัมมนา
3. กลุ่มวิชาชีพเฉพาะ
4. กลุ่มวิชาวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์
5. กลุ่มกิจกรรมเสริมหลักสูตร
6. กลุ่มวิชาทางสื่อและเทคโนโลยี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

1.5.1 ขอบเขตของตัวแปร

ตัวแปรที่ศึกษา ประกอบด้วย

(1) ตัวแปรต้น คือ

(1.1) อายุของผู้สำเร็จการศึกษา แบ่งเป็น

- น้อยกว่าหรือเท่ากับ 35 ปี
- มากกว่า 35 ปี

(1.2) หลักสูตรที่สำเร็จการศึกษา แบ่งเป็น

- หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
- หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

(2) ตัวแปรตาม คือการนำความรู้ที่ได้จากการเรียนไปใช้ในการดำเนินชีวิตและการนำความรู้ที่ได้จากการเรียนไปใช้ในการประกอบอาชีพของผู้สำเร็จการศึกษา

1.5.2 ขอบเขตของประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

(1) ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2542 จำนวน 125 คน

(2) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2542 จำนวน 102 คน

1.5.3 ขอบเขตของระยะเวลาที่เก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เก็บรวบรวมข้อมูลจากมหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ในปีการศึกษา 2542 จากการตอบแบบสอบถามในเดือนตุลาคม พ.ศ. 2542

1.6 นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

1. ผู้สำเร็จการศึกษา หมายถึง มหาบัณฑิตของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ที่สำเร็จการศึกษาปีการศึกษา 2542 และเข้ารับพระราชทานปริญญาบัตรในปี 2543 จำนวนเป็น 2 หลักสูตร 6 สาขาวิชา คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.1 หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต จำนวน 4 สาขาวิชา

- สาขาวิชาสถาปัตยกรรม
- สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา
- สาขาวิชาการศึกษาวิทยาศาสตร์
- สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษาทางการอาชีวะและเทคนิคศึกษา

1.2 หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต จำนวน 3 สาขาวิชา

- สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร
- สาขาวิชาการศึกษาวิทยาศาสตร์
- สาขาวิชาวิทยาการจัดการอุตสาหกรรม

2. การนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ หมายถึง การนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนการสอน จาก 6 กลุ่มวิชา คือ กลุ่มวิชาสถิติและวิจัย กลุ่มวิชาสัมมนา กลุ่มวิชาชีพเฉพาะ กลุ่มวิชา วิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ กลุ่มกิจกรรมเสริมหลักสูตร และกลุ่มวิชาทางสื่อและเทคโนโลยี ไปใช้ ประโยชน์ในการการดำเนินชีวิตหรือการประกอบอาชีพของผู้สำเร็จการศึกษา

3. กลุ่มวิชาสถิติและวิจัย หมายถึง รายวิชาที่เกี่ยวกับสถิติและวิจัยที่ผู้สำเร็จการศึกษาได้ เรียนรู้จากคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

4. กลุ่มวิชาสัมมนา หมายถึง รายวิชาที่เกี่ยวกับการสัมมนาที่ผู้สำเร็จการศึกษาได้เรียนรู้จาก คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

5. กลุ่มวิชาชีพเฉพาะ หมายถึง รายวิชาชีพเฉพาะในแต่ละสาขาวิชาที่ผู้สำเร็จการศึกษาได้ เรียนรู้จากคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

6. กลุ่มวิชาวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ หมายถึง รายวิชาที่เกี่ยวกับวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ ที่ผู้สำเร็จการศึกษาได้เรียนรู้จากคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง

7. กลุ่มกิจกรรมเสริมหลักสูตร หมายถึง กิจกรรมเสริมหลักสูตรอื่นๆ นอกเหนือจากราย วิชาปกติที่ผู้สำเร็จการศึกษาได้เรียนรู้จากคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอม ก่อเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

8. กลุ่มวิชาทางสื่อและเทคโนโลยี หมายถึง รายวิชาที่เกี่ยวข้องกับสื่อและเทคโนโลยีที่ ผู้สำเร็จการศึกษาได้เรียนรู้จากคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ ทหารลาดกระบัง

9. อายุ หมายถึง อายุของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทจากคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2542 ซึ่งแบ่งเป็นอายุน้อยกว่า หรือเท่ากับ 35 ปี และอายุมากกว่า 35 ปี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

10. หลักสูตร หมายถึง หลักสูตรที่ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท สำเร็จการศึกษาจาก คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2542 ซึ่งแบ่งเป็นหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิตและหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเพื่อติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาและเปรียบเทียบการนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนไปใช้ในการดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพ ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2542 มีประเด็นที่จะศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 2.1 การติดตามผล
- 2.2 หลักสูตรระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
- 2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 การติดตามผล

2.1.1 มโนทัศน์เกี่ยวกับการติดตามผล

การติดตามผลเป็นการสอบถามเกี่ยวกับโปรแกรมการเรียนการสอนของสถาบันการศึกษา ภายหลังจากที่นักศึกษาได้สิ้นสุดประสบการณ์ในสถานศึกษา และยังเป็น “เทคนิคสำหรับประเมินความเหมาะสมและเพียงพอของโปรแกรมการเรียนการสอน ทั้งขณะที่ยังอยู่ในกระบวนการ และภายหลังจากสิ้นสุดกระบวนการแล้ว” (Stoops and Wahlquist, 1947 : 190) ทำให้มีหลักฐานเป็นที่เชื่อถือได้ถึงคุณค่าของประสบการณ์ที่สถาบันการศึกษาจัดให้แก่ผู้เรียน ประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียน โดยมีจุดมุ่งหมายที่ความก้าวหน้าของผู้เรียนภายหลังจากที่ได้ประสบการณ์ที่สถาบันจัดให้แล้ว นอกจากนั้นการศึกษาดูผลจะช่วยให้การวางแผนหลักสูตรมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น กล่าวคือ ทำให้ทราบผลการประเมินของผู้บังคับบัญชา ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการเตรียมผู้เรียนเข้าสู่อาชีพ ภายหลังจากสำเร็จการศึกษา ให้ได้ผลดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ยังได้ทราบถึง “พฤติกรรมและสถานภาพส่วนตัวของผู้สำเร็จการศึกษา อันจะเป็นส่วนช่วยในการประเมินผลการเรียนการสอน” (Saylor and Alexander, 1956 : 589) และจากการติดตามผลทำให้ทราบถึงความต้องการในด้านต่าง ๆ ของผู้สำเร็จการศึกษารวมทั้งปัญหาและข้อเสนอแนะต่าง ๆ เพื่อเป็นข้อมูลให้ทราบแนวทางในการเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงโปรแกรมต่าง ๆ ในกระบวนการเรียนการสอน

2.1.2 ความหมายของการติดตามผล

นักวิชาการ นักการศึกษาและท่านผู้รู้หลายท่านได้ให้ความหมายของการติดตามผลไว้ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Carter V. Good (1973 : 155) ได้ให้อธิบายคำว่า “การติดตามผล (Follow-up)” หมายถึง การประเมินความก้าวหน้าของบุคคลในขณะปฏิบัติงาน โดยอาศัยเครื่องมือและกระบวนการในการวัด

บุญจิตต์ ฌ ลำเลียง (2510 : 35) ได้ศึกษาคำว่า “การติดตามผล” สรุปความได้ดังนี้ การติดตามผลเป็นการศึกษาเรื่องราวเกี่ยวกับนักเรียน หรือนิสิต นักศึกษาที่จบการศึกษาออกไป ประกอบอาชีพ หรือศึกษาต่อ อะไรมีปัญหาและอุปสรรคอะไรบ้าง อันเป็นการประเมินการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนนั้น ๆ

เมตตา นพประดิษฐ์ (2525 : 11) ให้ความหมายคำว่า “การติดตามผล” หมายถึง การประเมินความก้าวหน้าของบุคคลในการปฏิบัติงาน โดยอาศัยเครื่องมือและกระบวนการในการวัดผล

สร้อยทอง ศิริมงคล (2528 : 7-8) ให้ความหมายของคำว่า “การติดตามผล” ว่าหมายถึงการประเมินผลความก้าวหน้าของบุคคล ติดตามผลการปฏิบัติงานขณะที่ปฏิบัติอยู่หรือได้ปฏิบัติล่วงไปแล้ว โดยอาศัยเครื่องมือและกระบวนการในการวัด

จากแนวความคิดเกี่ยวกับความหมายของการติดตามผล จะเห็นได้ว่าการติดตามผลเป็นวิธีหรือเครื่องมือการหนึ่งที่ใช้สำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ จากผู้สำเร็จการศึกษา เพื่อที่จะทำให้ได้ทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับคุณภาพและข้อบกพร่องของผู้สำเร็จการศึกษา และวิธีการจัดหลักสูตรในการเรียนการสอน ซึ่งเป็นรูปแบบการวิจัยชนิดหนึ่งที่มีส่วนสำคัญในการปรับปรุงการศึกษาและการวางแผนการศึกษา เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมในปัจจุบัน หากกระบวนการติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษามีประสิทธิภาพ ก็จะเป็นเครื่องมือช่วยให้เข้าใจถึงสถานภาพของผู้ที่สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชานั้น ๆ และยังเป็นเครื่องบ่งชี้ถึงความสามารถในการตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคมในปัจจุบัน ได้มากน้อยเพียงใด

2.1.3 วัตถุประสงค์ของการติดตามผล

การติดตามผลการศึกษานั้น มีวัตถุประสงค์เพื่อทำการรวบรวมข้อมูล หรือข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่จะชี้ให้เห็นถึงคุณภาพของพฤติกรรมในการทำงานของผู้สำเร็จการศึกษา และสามารถชี้ให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษา และการปฏิบัติงานจริง ๆ ว่า การจัดการศึกษานั้นมีผลในการนำมาใช้ในการปฏิบัติงานจริง ได้แค่ไหน เพียงใด การติดตามผลการศึกษามีความสำคัญยิ่งต่อบุคคลหลายฝ่ายด้วยกัน ทั้งผู้สำเร็จการศึกษา อาจารย์ผู้สร้างหลักสูตร ตลอดจนผู้บริหารหลักสูตร ในการปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนให้มีคุณภาพดียิ่งขึ้น ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่าการติดตามผลการศึกษาสำเร็จการศึกษานั้นมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

1. ช่วยทำให้การศึกษาเป็นระบบที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. เพื่อปรับปรุงการเปลี่ยนแปลงหรือขยายขอบเขตหรือเน้นให้มากขึ้น ในเนื้อหาวิชาที่เหมาะสมกับหลักสูตร
3. เพื่อปรับปรุงวัตถุประสงค์ของหลักสูตรให้เหมาะสมกับสภาพปัจจุบัน

2.1.4 ความสำคัญของการติดตามผล

การติดตามผล ช่วยให้ทราบถึงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับคุณภาพ ตลอดจนข้อบกพร่องของผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร เป็นแนวทางในการพิจารณาปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เป็นประโยชน์ต่อผู้บริหาร ต่ออาจารย์ผู้สอน และต่อผู้เรียน ข้อมูลที่ได้จะทำให้ทราบว่า ผู้สำเร็จการศึกษาดังกล่าวนั้น มีความสามารถในการปฏิบัติงานในด้านต่าง ๆ เช่น ด้านวิชาการ การสอน การทำงานพิเศษ ด้านการบริหารงาน และมีทัศนคติต่อวิชาชีพ การนำความรู้ที่ได้จากการศึกษาไปใช้ในการปฏิบัติงานมากน้อยเพียงใด นอกจากนี้ ข้อมูลที่ได้รับยังสามารถนำมาใช้ในการประกอบการพิจารณาจัดการศึกษาเพิ่มเติมแก่ผู้สำเร็จการศึกษาไปแล้ว ดังนั้นการติดตามผลจึงเป็นเรื่องที่สำคัญใช้กับผู้สำเร็จการศึกษาทุกประเภท

เมตตา นพประดิษฐ์ (2525 : 12) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของการติดตามผล สรุปความได้ว่า ธรรมชาติของคนเมื่อทำงานสำเร็จ ก็อยากทราบว่าผลงานนั้นเป็นอย่างไร ดีหรือไม่ การตรวจสอบจะช่วยให้การทำงานในครั้งต่อไปพัฒนาดีขึ้นเรื่อย ๆ ในเรื่องการติดตามผลของผู้ที่สำเร็จการศึกษาก็เช่นเดียวกัน นับเป็นการตรวจสอบผลงานที่จะช่วยทำให้สถาบันการศึกษาได้ประเมินหลักสูตร ทราบถึงจุดดี จุดบกพร่อง ได้ทราบถึงปัญหา ความต้องการ ความจำเป็นของสังคมและของผู้ที่สำเร็จการศึกษา

ชัยวิชญ์ ภูงามทอง (2529 : 8) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของการติดตามผล สรุปความได้ว่า การติดตามผลการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษา คือ การศึกษาเรื่องราวเกี่ยวกับการทำงานของผู้สำเร็จการศึกษาเหล่านั้นว่าเขาทำงานอะไร ได้ใช้ความรู้ความสามารถที่ได้รับจากสถาบันของตนมากน้อยเพียงใด มีปัญหาและอุปสรรคอย่างไรบ้าง ตลอดจนมีข้อติดต่อกับสถาบันของตนในเรื่องต่างๆ อย่างไร อันเป็นการประเมินผลการจัดการเรียนการสอนในสถาบันการศึกษานั้น ๆ เนื่องจากจุดประสงค์ของสถาบันการศึกษา ต้องการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับความรู้ และประสบการณ์เพียงพอในอันที่จะทำให้การทำงานประสบผลสำเร็จสูงสุดเท่าที่สติปัญญา และความสามารถของเขาจะอำนวยแม้ว่าการเรียนของเขาได้สิ้นสุดลงแล้ว สถาบันการศึกษารับผิดชอบต่อไปในฐานะผู้ให้ความช่วยเหลือ และส่งเสริมผู้สำเร็จการศึกษาเหล่านั้น ด้วยการติดตามผลว่าเขาประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวในการทำงานอย่างไร ต้องทราบว่าผู้สำเร็จการศึกษาได้ทำงานตามที่ได้รับมอบหมายไปหรือไม่ ต้องประสบความยุ่งยากในการทำงานมากน้อยเพียงไร

และ วินัย วีระวัฒนานนท์ (2546 : 12-14) กล่าวว่าไว้ว่า การติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาเป็นมาตรการสำคัญที่จะทำให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องที่จะนำไปพัฒนาปรับปรุงคุณภาพการศึกษาของเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สถาบันการศึกษา ซึ่งนอกจากจะนำไปใช้ปรับปรุงหลักสูตรและการสอนแล้ว ส่วนประกอบอื่น ๆ เช่น การบริหารจัดการ การเรียนการสอน การให้บริการอื่น ๆ ล้วนเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะทำ ให้ผู้สำเร็จการศึกษามีคุณภาพตามที่ต้องการ ตลอดจนจะเป็นการพัฒนาผู้สำเร็จการศึกษาอย่างต่อเนื่อง และเป็นการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้สำเร็จการศึกษา ข้อมูลที่ได้จะเป็นข้อมูลที่เชื่อถือได้ เนื่องจากผู้สำเร็จการศึกษาเป็นผู้ที่อยู่ในกระบวนการจัดการศึกษาและสามารถให้ข้อมูลได้อย่าง เป็นอิสระ การติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาจึงมีความสำคัญ ดังนี้

1. การประเมินผลหลักสูตรและการสอน หลักสูตรที่ใช้ในการผลิตนิสิตนักศึกษาล้วนมี วัตถุประสงค์ที่จะให้ความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพและพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนที่มีคุณธรรม เนื้อหาสาระที่ปรากฏอยู่ในหลักสูตรและการสอนที่จะทำเนื้อหาสาระให้บรรลุวัตถุประสงค์ อาจมี อุปสรรคหรือข้อบกพร่อง ที่จะมีผลต่อคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษา การตรวจสอบคุณภาพหรือ ผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นกับผู้สำเร็จการศึกษาที่ได้จากข้อมูลการทำงาน และประสิทธิภาพในการทำงาน จึงเท่ากับเป็นการประเมินผลหลักสูตรและการสอนโดยตรง

2. การบริหารจัดการของสถาบันการศึกษา ส่วนประกอบอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการผลิต บัณฑิต เช่น การลงทะเบียน การสอน การรับเข้าศึกษา การจัดตารางสอน วัสดุอุปกรณ์การจัด ห้องเรียน อาคารสถานที่ การจัดบริการอาหารและเครื่องดื่ม ฯลฯ ล้วนเป็นองค์ประกอบที่เกี่ยวข้อง กับการให้การศึกษาและมีส่วนเกี่ยวข้องที่จะมีผลต่อคุณภาพของบัณฑิตที่จะสำเร็จการศึกษาออกไป การติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษา จะทำให้ได้ข้อมูลที่จะนำมาปรับปรุงระบบการบริหารจัดการให้มี ประสิทธิภาพต่อไป

3. การพัฒนาผู้สำเร็จการศึกษอย่างต่อเนื่อง แม้ว่าสถาบันการศึกษาจะได้ดำเนินการจนผู้ เข้าศึกษาสำเร็จการศึกษาไปแล้วก็ตาม แต่อาจจำเป็นที่มีความก้าวหน้าทางวิชาการใหม่ ๆ เกิดขึ้น ภายหลัง ทำให้เกิดเป็นภารกิจของสถาบันการศึกษาที่จะต้องเข้าไปรับภาระในการพัฒนาผู้เรียนอยู่ ต่อไปอีก ซึ่งผู้สำเร็จการศึกษาเมื่อเข้าไปสู่โลกของการทำงานหรือแม้แต่การดำรงชีวิตทั่วไป จะ ทราบดีว่ามีความต้องการในการได้รับการพัฒนาเพิ่มเติมอะไร รวมทั้งในระหว่างที่ผู้เรียนอยู่ใน ระหว่างการศึกษาอาจมีสิ่งบกพร่องที่จะทำให้การเรียนการสอนได้ผลไม่สมบูรณ์ ผู้เรียนอาจมีความ ต้องการที่จะได้รับการพัฒนาให้เต็มที่ การตรวจสอบติดตามจากผู้สำเร็จการศึกษาจะทำให้ สถานศึกษาได้ทำหน้าที่พัฒนาผู้สำเร็จการศึกษาได้อย่างถูกต้องต่อไป

4. การประกันคุณภาพการศึกษา ในปัจจุบันการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นความสำคัญ ในการพัฒนาการศึกษาเนื่องจากที่ผ่านมาการผลิตบัณฑิตของสถาบันการศึกษาอาจมีปัญหาเกี่ยวกับ คุณภาพของบัณฑิตอยู่มากจนมีผลทำให้มีการปฏิรูปการศึกษาเกิดขึ้น นอกจากนั้นบัณฑิตที่สำเร็จ การศึกษาออกไป แม้จะได้รับการยกย่องยอมรับว่ามีคุณสมบัติครบถ้วนที่จะสำเร็จการศึกษาออกไป ได้ แต่คุณภาพของบัณฑิตจำเป็นที่จะต้องมีการรับรองว่ามีคุณภาพได้มาตรฐานตามหลักการสากล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การติดตามข้อมูลเพื่อให้ทราบถึงความสามารถหรือประสิทธิภาพการทำงานของผู้สำเร็จการศึกษา จึงเป็นมาตรการสำคัญที่จะทำให้เชื่อมั่นถึงคุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาได้

5. การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับผู้สำเร็จการศึกษา ผู้เข้าศึกษาจะมีความผูกพันกับสถานศึกษาเพราะเป็นสถานที่ที่ผู้สำเร็จการศึกษาเข้ามาใช้ชีวิตอยู่ในช่วงเวลาหนึ่ง ไม่เฉพาะแต่การเข้ามารับความรู้จากอาจารย์เท่านั้น การได้รับประสบการณ์จากสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา การเข้าสังคมกับเพื่อนร่วมสถาบัน ล้วนเป็นส่วนสำคัญที่เป็นประโยชน์และอยู่ในความทรงจำของผู้สำเร็จการศึกษา การได้สอบถามข้อมูลจากผู้สำเร็จการศึกษาจะทำให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างบัณฑิตกับสถาบันการศึกษา แสดงให้เห็นความใส่ใจในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และให้ความสำคัญต่อผู้สำเร็จการศึกษา

ดังนั้น จะเห็นได้ว่า การติดตามผลมีความสำคัญอย่างไร เพราะการติดตามผลช่วยทำให้ทราบถึงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับคุณภาพ ประสิทธิภาพ ตลอดจนข้อบกพร่องของผู้สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร และเป็นแนวทางในการพิจารณาปรับปรุงพัฒนาหลักสูตร การเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหาร ต่ออาจารย์ผู้สอน และการพัฒนาคุณภาพ นอกจากนี้การติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษา ไปแล้วยังเป็นการแสดงถึงความห่วงใย ความสนใจ ความก้าวหน้า ในการปฏิบัติงานของสถาบันการศึกษาที่มีต่อผู้สำเร็จการศึกษา ผลที่ได้รับจากการติดตามผลจะเป็นเครื่องช่วยให้ทางสถาบันการศึกษามีความรู้ในด้านต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยให้มองเห็นข้อดีข้อบกพร่อง และความจำเป็นที่จะต้องปรับปรุงในเรื่องต่าง ๆ

2.1.5 วิธีการในการดำเนินการติดตามผล

วิธีการในการติดตามผลการศึกษานั้น มีแนวทางปฏิบัติหลายขั้นตอน ตลอดจนมีหลายวิธีการต่าง ๆ แต่ละวิธีก็ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมในการติดตามผลของผู้สำเร็จการศึกษา ดังวิธีต่าง ๆ ที่จะกล่าวต่อไปนี้

1. การสัมภาษณ์เป็นส่วนตัวกับผู้เรียนและบุคคลต่าง ๆ ในสถานศึกษาหรือกับผู้ปกครอง วิธีนี้มีข้อดีคือ การสัมภาษณ์เป็นวิธีที่ผู้สัมภาษณ์สามารถสร้างสัมพันธภาพกับผู้ให้สัมภาษณ์ได้ดีกว่าวิธีอื่น ซึ่งจะช่วยให้ได้ความจริงและข้อมูลมาก ถ้าผู้รับสัมภาษณ์ยังไม่เข้าใจคำถาม ผู้สัมภาษณ์สามารถอธิบายให้เข้าใจได้ หรือถ้าคำตอบของผู้รับการสัมภาษณ์ยังไม่เป็นที่แจ่มแจ้ง ผู้รับการสัมภาษณ์อาจให้คำตอบอธิบายเพิ่มเติมข้อความนั้น ๆ ได้ แต่วิธีนี้มีข้อบกพร่องคือ เสียเวลามาก ผู้รับการสัมภาษณ์อาจให้คำตอบอธิบายเพิ่มเติมข้อความนั้น ๆ ได้ แต่วิธีนี้มีข้อบกพร่องคือ เสียเวลามาก เพราะต้องติดตามสัมภาษณ์เป็นราย ๆ ไป และผู้สัมภาษณ์ต้องมีความชำนาญในการสัมภาษณ์ ตลอดจนต้องมีการจัดทำสัมภาษณ์อย่างมีระบบระเบียบ มิฉะนั้นข้อมูลที่ได้รับจะกระจัดกระจายมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. การชุมนุมศิษย์เก่าเพื่อไต่ถามความเคลื่อนไหว ครูหรือนักแนะแนว ควรจะติดต่อกับผู้สำเร็จการศึกษาที่จบการศึกษาไปแล้วอย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะผู้แทนรุ่นต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการติดต่อสื่อสารซึ่งกันและกัน

3. การใช้แบบสอบถามเพื่อติดตามผลผู้เรียน วิธีนี้เป็นวิธีที่ประหยัดเวลา เหมาะสมสำหรับติดตามผลผู้เรียนที่จบการศึกษาไปแล้ว ข้อดีของวิธีนี้คือประหยัดเวลา แต่มีปัญหาเกี่ยวกับการรวบรวมที่อยู่ของผู้เรียนซึ่งทำได้ยาก และจำนวนแบบสอบถามที่ได้รับคืนมีจำนวนน้อย ซึ่งทำให้การวิเคราะห์ผลเชื่อถือไม่ค่อยได้ แต่การที่จะขจัดข้อบกพร่องต่าง ๆ นี้ อาจทำได้คือ โดยการรวบรวมที่อยู่สำหรับผู้เรียนที่จะจบการศึกษาก่อนสถานศึกษาจะปิดภาค ควรให้ผู้เรียนแจ้งที่อยู่ไว้กับทางหน่วยแนะแนว หรือแจ้งชื่อและที่อยู่ของผู้เรียนที่จะติดต่อได้ในกรณีที่ผู้เรียนย้ายสถานที่อยู่ สำหรับทางด้านแบบสอบถามที่ใช้ในการติดตามผลนั้นควรเป็นแบบสอบถามที่เข้าใจง่าย ตอบง่าย และควรมีจดหมายชี้แจงวัตถุประสงค์ของการจัดทำแบบสอบถามนี้ เพื่อให้ได้รับความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามมากขึ้น นอกจากนี้ควรให้ความสะดวกในการส่งแบบสอบถามกลับมาโดยเจ้าหน้าที่สถานศึกษาและติดดวงตราไปรษณีย์ให้เรียบร้อย (วัชร ทรัพย์มี. 2520 : 87-88)

4. วิธีการสังเกต ผู้สังเกตการณ์จะต้องทำหน้าที่สังเกตพฤติกรรมของผู้ปฏิบัติงานในขณะที่ทำงานแล้วใช้วิธีการบันทึกรายการต่าง ๆ ที่ได้สังเกตเห็นลงในแบบฟอร์มการสังเกตที่สร้างขึ้น วิธีการสังเกตนี้อาจจะเหมาะสมสำหรับงานที่ใช้ระยะเวลาสั้น ๆ ในการปฏิบัติงาน ไม่เหมาะสมสำหรับงานที่ต้องใช้ระยะเวลาในการทำงานนานเกินไปเพราะจะทำให้เกิดความลำเอียงในการเก็บข้อมูลได้ (ธีรวุฒิ บุญยโสภณ. 2542 : 29)

2.1.6 การดำเนินการติดตามผล

ในการดำเนินการติดตามผลนี้ จะต้องมีการวางแผนตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงขั้นสุดท้ายให้ดี จะต้องกำหนดวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาให้แน่ชัดและครอบคลุมงานที่จะศึกษาทั้งหมด ลำดับขั้นตอนของการดำเนินการ ดังที่ Wendling (1980 : 160-178) ได้กำหนดไว้ดังนี้

1. กำหนดกลุ่มประชากรที่จะติดตามผล ในการติดตามผลจะต้องกำหนดไว้ว่าจะศึกษาช่วงระยะเวลาปีการศึกษาใด และจำนวนประชากรที่จะศึกษาว่ามีจำนวนเท่าใด

2. เลือกวิธีการจะใช้ในการติดตามผลเนื่องจากเทคนิคในการติดตามผลมีหลายวิธี เช่น สัมภาษณ์เป็นรายบุคคล หรือสำรวจโดยใช้แบบสอบถาม เป็นต้น ซึ่งเทคนิควิธีการที่จะใช้ในการติดตามผล ผู้วิจัยจะต้องเลือกกำหนดเอาไว้

3. การส่งข้อมูลกลับคืน จำนวนข้อมูลที่จะได้กลับคืนมานี้ ผู้วิจัยจะต้องคำนึงถึงให้มาก เพราะถ้าได้รับข้อมูลกลับคืนมาน้อย ย่อมจะทำให้งานวิจัยนั้นได้ผลออกมาไม่ดีเท่าที่ควร ดังนั้นในการสร้างเครื่องมือหรือแบบสอบถามสำหรับงานติดตามผลต้องออกแบบให้ดี เพราะผู้ตอบแบบสอบถามอาจจะไม่ตอบกลับคืนมาได้ ถ้าพบว่าแบบสอบถามนั้นไม่มีสาระสำคัญ อ่านแล้วไม่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เข้าใจ มีความสงสัยเกิดขึ้น ข้อมูลที่ตอบไปจะมีผลร้ายต่อผู้ตอบ และใช้เวลานานในการตอบแบบสอบถาม ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ผู้วิจัยจะต้องระมัดระวังในการออกแบบสอบถามให้ดี และอาจต้องหาวิธีการเพื่อให้ได้ข้อมูลกลับคืนมามากที่สุดเท่าที่จะทำได้

4. สํารวจที่อยู่ของกลุ่มตัวอย่างที่จะศึกษา หลังจากได้จำนวนประชากรที่จะศึกษาแล้วต่อไปก็ต้องสำรวจรายชื่อพร้อมทั้งที่อยู่ที่สามารถจะติดต่อได้แน่นอน เพื่อจะได้ส่งแบบสอบถามให้โดยทางไปรษณีย์สำหรับผู้ที่อยู่ห่างไกล

5. จัดส่งแบบสอบถาม หลังจากได้ที่อยู่แน่นอนแล้ว ก็จัดส่งแบบสอบถามไปให้กลุ่มประชากรที่จะศึกษา เพื่อสะดวกในการส่งกลับคืน ผู้วิจัยควรพิมพ์ที่อยู่ถึงตนเองพร้อมทั้งติดแสตมป์เพื่อสะดวกในการส่งกลับคืน

6. ติดตามผลสำหรับผู้ที่ยังไม่ได้ตอบแบบสอบถาม จุดประสงค์ของการวิจัยต้องให้ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมา 100% เลยทีเดียว แต่นั่นก็เป็นการยากมากที่จุดได้รับเช่นนั้น แต่ถ้าได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาประมาณ 60% ก็นับว่าใช้ได้แต่อาจจะได้ผลไม่ดีเท่าที่ควรนัก ถ้าจะใช้ได้ผลดียิ่งขึ้นควรจะให้ได้กลับคืนมาประมาณ 80%

7. การทำข้อมูล หลังจากได้รับข้อมูลกลับคืนมาแล้ว ต่อไปก็นำข้อมูลเหล่านั้นมาจัดแยกเพื่อวิเคราะห์ผล ถ้ามีการจัดทำข้อมูลมากก็ควรป้อนข้อมูลเข้าเครื่องคอมพิวเตอร์ แต่ถ้าข้อมูลไม่มากนักก็สามารถจัดทำเองได้ โดยเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปตารางแจกแจงตามความถี่และเทียบค่าร้อยละ

2.1.7 คุณภาพของผู้สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา

ในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาได้แบ่งออกเป็นสองระดับคือ ระดับปริญญาตรีและระดับบัณฑิต (ระดับปริญญาโทและเอก) ทั้งนี้การจัดการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษามุ่งสร้างความรู้ และความชำนาญเฉพาะสาขาขึ้น ในช่วงการพัฒนาการศึกษาในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544) รัฐได้มีนโยบายส่งเสริมการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเพิ่มขึ้น จนเมื่อเกิดวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจในปี พ.ศ. 2540 ก็ได้เน้นให้มีการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษามากยิ่งขึ้นไปอีก ทั้งนี้เพื่อการประหยัดค่าใช้จ่ายของประเทศ และเพื่อการส่งเสริมให้มีการนำองค์ความรู้ที่เป็นสากลมาใช้ในประเทศและเพื่อการพัฒนาภูมิปัญญาไทย ต่อมาการประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้ก่อให้เกิดการปฏิรูปการศึกษาขึ้นอย่างกว้างขวาง ทั้งนี้นับเป็นการสะท้อนถึงความสำคัญของการศึกษาที่มีต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในอนาคตอันใกล้

การจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในปัจจุบันยังคงพบว่ามีปัญหาไม่สามารถตอบสนองความต้องการของประเทศ ได้ในบางสาขาวิชามีความรู้ความสามารถไม่เพียงพอที่จะไปประกอบอาชีพ ขาดคุณธรรม และมักจะเน้นการพัฒนาความรู้ในแนวลึกลงไม่สามารถมองเห็นความ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สัมพันธ์กับวิชาการสาขาอื่นได้ ดังนั้นการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษาจะต้องได้รับการปฏิรูปเช่นเดียวกับการจัดการศึกษาในระดับอื่นๆ

ในขณะที่การศึกษาในระดับปริญญาตรีจะมุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้และมีลักษณะส่วนบุคคลเพื่อไปปฏิบัติงาน และมีความสามารถในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้ในระดับหนึ่งนั้น การศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาจะต้องมีลักษณะในการพัฒนาผู้เรียนที่เพิ่มมากขึ้น บัณฑิตศึกษาจึงต้องมีคุณภาพดังนี้

1. ความเป็นผู้นำการพัฒนา ให้ผู้เรียนเป็นผู้นำในสังคมและสามารถชี้นำแก่สังคมและชุมชนได้ (ไพฑูริย์ สีนลารัตน์. 2539 : 232) รวมทั้งการเป็นผู้นำในการแก้ปัญหาทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมให้แก่ชุมชน ประเทศ และ โลก ตลอดจนเป็นผู้นำที่มีแบบอย่างในการดำรงชีวิตให้แก่บุคคลและครอบครัวได้ด้วย
2. การมีส่วนร่วมพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม การพัฒนาให้ผู้เรียนสามารถออกไปช่วยพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมชุมชน ประเทศ และ โลก ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ชูเวช ชาญสง่าเวช. 2543 : 21) รวมทั้งมีส่วนช่วยในการพัฒนาบุคคล การศึกษา สิ่งแวดล้อม การเมือง และการเผยแพร่ข่าวสารและสาระความรู้ให้แก่ผู้อื่นได้
3. การดำรงรักษาเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม การพัฒนาให้ผู้เรียนสามารถดำรงรักษาเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมของชุมชน ประเทศ ภูมิภาค และของโลกได้ และสามารถนำวัฒนธรรมต่างถิ่นมาประยุกต์ใช้ในชุมชนได้อย่างเหมาะสม
4. การสร้างความรู้และพัฒนาการนำไปใช้ปฏิบัติ การพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะในการแสวงหาความรู้ใหม่ให้ตนเอง และสร้างความรู้ใหม่ให้แก่สังคม รวมทั้งการรู้จักนำความรู้ใหม่ที่ได้ไปใช้สำหรับตนเอง ชุมชน ประเทศ ภูมิภาค และ โลก ได้อย่างเหมาะสม (ชูเวช ชาญสง่าเวช. 2543 : 56-57 และไพฑูริย์ สีนลารัตน์. 2539 : 231)
5. การมีส่วนร่วมในการพัฒนาวิชาการ การพัฒนาให้ผู้เรียนมีความตระหนักและรับผิดชอบที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมในการพัฒนาวิชาการอย่างค่อเนื่องและสม่ำเสมอ รวมทั้งรู้จักและใช้ทักษะในการสื่อสารเพื่อเผยแพร่ความรู้และวิชาการ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ไพฑูริย์ สีนลารัตน์. 2539 : 233)
6. การพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนที่มีสมบูรณ์ การพัฒนาให้ผู้เรียนให้มีความสมบูรณ์ ทั้งทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา และอารมณ์ (ผดุงชาติ สุวรรณวงศ์ และ ไพฑูริย์ สีนลารัตน์. 2542 : 81) การรู้จักตนเอง การไม่เบียดเบียนผู้อื่นและเป็นที่พึ่งให้กับผู้อื่น และรู้จักการดำรงชีวิตได้อย่างเป็นสุข ตามสมควรแก่อัตภาพ
7. การพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณธรรม การพัฒนาให้มีคุณธรรม จริยธรรมละเว้นการประพฤติก้าว ดำรงตนอยู่ในความดีงาม และรู้จักการปฏิบัติงานบนพื้นฐานทางจริยธรรมของวิชาชีพ (อดุลย์ วิริยเวชกุล. 2542 : 62)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. การเป็นผู้มีวัฒนธรรมสันติ การพัฒนาให้ผู้เรียนตระหนักในคุณค่าของวัฒนธรรม สันติ สามารถอยู่ร่วมกับผู้ร่วมงาน และผู้อื่นในชุมชน สังคม ประเทศ ภูมิภาค และโลกได้ รวมทั้ง สามารถสร้างสรรค์วัฒนธรรมสันติ และมีบทบาทที่จะให้สมาชิกของชุมชนและสังคมดำรงชีวิตอยู่ ได้อย่างมีความสุข (ชูเวช ชาญสง่าเวช. 2543 : 81)

9. การเป็นผู้มีความทันสมัยและมีวิสัยทัศน์ การพัฒนาให้ผู้เรียนเป็นคนทันต่อเหตุการณ์ รู้เท่าทันต่อความเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นโดยรวม (ชูเวช ชาญสง่าเวช. 2543 : 81) ติดตาม ข่าวสารและรู้จักวิเคราะห์วิจารณ์ข้อมูลและเหตุการณ์ รวมทั้งเป็นผู้มองการณ์ไกลทั้งเรื่องราวในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต ทั้งที่อยู่ใกล้ตัวและไกลตัวออกไป (ชูเวช ชาญสง่าเวช. 2543 : 21, 81)

10. การเป็นผู้มีความรู้ลึกและกว้าง การพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ในสาขาวิชาที่ศึกษาอย่าง ลึกซึ้ง (ไพฑูริย์ สินดารัตน์. 2539 : 214) ทั้งในเชิงเนื้อหาสาระ การนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมและ รู้จักประเมินคุณค่าของความรู้ในสาขาที่ศึกษา ตลอดจนสามารถเชื่อมโยงสาระความรู้ทั้งหลายเข้า ด้วยกัน ได้อย่างกว้างขวาง (ชูเวช ชาญสง่าเวช. 2543 : 56) และมองเห็นคุณค่าของการประสม ประสานความรู้สาขาต่าง ๆ เข้าด้วยกันอย่างเป็นระบบ

11. การเป็นผู้มีปัญหา การพัฒนาให้ผู้เรียนมีสติปัญญา รู้จักการคิดสร้างสรรค์ การ แก้ปัญหา การมีเหตุผล และการคิดอย่างเป็นอิสระปราศจากการครอบงำ และการรู้แจ้งในความจริง แห่งความรู้ และการนำความรู้มาใช้ประโยชน์แก่ตนเองและแก่การทำงาน ได้อย่างยั่งยืน

12. การเป็นผู้ใฝ่รู้ การพัฒนาผู้เรียนให้เป็นผู้ที่มีความกระตือรือร้นที่จะแสวงหาความรู้ อยู่ เสมอ มีความรู้สึกที่ไวที่จะรับความรู้ใหม่ และรู้จักการใช้วิจารณญาณในการวินิจฉัยข้อมูล ความรู้ และเหตุการณ์โดยรวมอย่างสม่ำเสมอ (ชูเวช ชาญสง่าเวช. 2543 : 18-20 และอดุลย์ วิริยเวชกุล. 2542 : 39-40)

13. ความสามารถในการใช้ภาษา การพัฒนาให้ผู้มีความสามารถและทักษะในการใช้ภาษา ที่เป็นภาษาของตนเอง (ภาษาไทย) ทั้งการพูด การอ่าน และการเขียน ตลอดจนการประมวลความรู้ และข้อมูลมาใช้ในการสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจ ได้โดยง่าย รวมทั้งมีความสามารถในการ ใช้ ภาษาที่ 2 โดยเฉพาะภาษาอังกฤษมาใช้เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้และการติดต่อสื่อสารกับ ผู้อื่นได้ (จรัส สุวรรณเวลา. 2540 : 236-2137)

14. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ การพัฒนาผู้เรียนให้รู้จักการใช้ เทคโนโลยีสารสนเทศในการเข้าถึงความรู้ ข่าวสาร และเหตุการณ์ต่าง ๆ ตลอดจนการใช้เพื่อเก็บ รักษาข้อมูลข่าวสารและการติดต่อสื่อสารกับคนอื่นได้ (ชูเวช ชาญสง่าเวช. 2543 : 75-76 และ อดุลย์ วิริยเวชกุล. 2542 : 40-41)

15. ความเป็นประชาธิปไตย การพัฒนาผู้เรียนให้มีความเป็นประชาธิปไตยด้วยการรู้จักการ ทำงานร่วมกับผู้อื่น รู้จักการสรุปและประมวลความรู้ความคิดเห็น และมีความเชื่อมั่นและศรัทธาใน ระบบการปกครองระบอบประชาธิปไตย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 หลักสูตรระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้เปิดสอนระดับปริญญาโทครั้งแรกเมื่อปีการศึกษา 2527 ในสาขาวิชาสถาปัตยกรรม และต่อมาได้เปิดสอนสาขาวิชาต่าง ๆ เพิ่มขึ้นอีกหลายสาขาวิชา จนกระทั่งปัจจุบันปีการศึกษา 2546 มีหลักสูตรระดับปริญญาโท จำนวน 10 สาขาวิชา โดยมีรายละเอียดแต่ละสาขาวิชา ดังนี้

2.2.1 หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

(1) ชื่อหลักสูตร

หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

Master's Degree Program of Industrial Education in Vocational Administration

(2) คุณสมบัติของผู้มีสิทธิสมัคร

1. สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีทุกสาขา (ไม่รับคุณสมบัติเทียบเท่าปริญญาตรี)
2. มีหรือเคยมีประสบการณ์การทำงานอย่างน้อย 1 ปี
3. ผู้ที่ไม่มีคุณสมบัติทางวิชาการศึกษาจะต้องศึกษาวิชาการศึกษาระดับปริญญาตรีไม่ต่ำกว่า 8 หน่วยกิต ตามหลักสูตรกำหนด โดยเรียนควบคู่กันไปกับรายวิชาในหลักสูตรปริญญาโท

(3) โครงสร้างหลักสูตร

จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร	50	หน่วยกิต
ก. หมวดวิชาบังคับ	27	หน่วยกิต
- วิชาการพื้นฐานทั่วไป	6	หน่วยกิต
- วิชาการบริหาร	13	หน่วยกิต
- วิชาการอาชีพและเทคโนโลยี	8	หน่วยกิต
ข. หมวดวิชาเลือก	11	หน่วยกิต
- วิชาการบริหาร	5	หน่วยกิต
- วิชาการอาชีพและการศึกษา	6	หน่วยกิต
ค. วิทยานิพนธ์	12	หน่วยกิต

(4) ระยะเวลาการศึกษา

นักศึกษาจะต้องเรียนสำเร็จตามหลักสูตรต้องไม่น้อยกว่า 2 ปีการศึกษา และไม่เกิน 5 ปีการศึกษา และให้เป็นไปตามระเบียบสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของบัณฑิตวิทยาลัย พ.ศ. 2538 หมวด 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.2 หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม

(1) ชื่อหลักสูตร

หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม
Master's Degree Program of Industrial Education in Architecture

(2) คุณสมบัติของผู้มีสิทธิ์สมัคร

1. สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชาสถาปัตยกรรม และปริญญาตรีครุศาสตร์อุตสาหกรรมศิลป์ สาขาวิชาสถาปัตยกรรม จากสถาบันการศึกษาที่ ก.พ. รับรอง
2. สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีสถาปัตยกรรมจากสถาบันการศึกษาที่ ก.พ. รับรอง
3. ผู้มีคุณวุฒินอกเหนือจากนี้ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการประจำหลักสูตร

(3) โครงสร้างของหลักสูตร

จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร	50	หน่วยกิต
ก. หมวดวิชาบังคับ	38	หน่วยกิต
- วิชาการศึกษา	13	หน่วยกิต
- วิชาสถาปัตยกรรม	13	หน่วยกิต
ข. หมวดวิชาเลือก	12	หน่วยกิต
- วิชาการศึกษา	4-8	หน่วยกิต
- วิชาสถาปัตยกรรม	4-8	หน่วยกิต
ค. วิทยานิพนธ์	12	หน่วยกิต

(4) ระยะเวลาการศึกษา

นักศึกษาจะต้องเรียนสำเร็จตามหลักสูตรต้องไม่น้อยกว่า 2 ปีการศึกษา และไม่เกิน 5 ปีการศึกษา และให้เป็นไปตามระเบียบสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของบัณฑิตวิทยาลัย พ.ศ. 2538 หมวด 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.3 หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษาทางการอาชีวะและเทคนิคศึกษา

(1) ชื่อหลักสูตร

หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษาทางการอาชีวะและเทคนิคศึกษา

Master of Industrial Education Program in Educational Technology in Vocational and Technical Education

(2) คุณสมบัติของผู้มีสิทธิสมัคร

- สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต (ค.อ.บ.) การศึกษา, สื่อสารมวลชน, วิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ และสถาปัตยกรรมศาสตร์ (ไม่รับคุณสมบัติเทียบเท่าปริญญาตรี)
- สำหรับผู้ที่ได้รับปริญญาตรีสาขาอื่นๆ จะต้องได้รับการพิจารณาจากคณะกรรมการประจำหลักสูตร

(3) โครงสร้างหลักสูตร

จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร	48	หน่วยกิต
ก. หมวดวิชาบังคับ	24	หน่วยกิต
- วิชาบังคับพื้นฐาน	9	หน่วยกิต
- วิชาบังคับสาขา	15	หน่วยกิต
ข. หมวดวิชาเลือก	12	หน่วยกิต
- วิชาเลือกสาขา	9	หน่วยกิต
- วิชาเลือกทั่วไป	3	หน่วยกิต
ค. วิทยานิพนธ์	12	หน่วยกิต

(4) ระยะเวลาการศึกษา

นักศึกษาจะต้องเรียนสำเร็จตามหลักสูตรนี้ไม่น้อยกว่า 2 ปีการศึกษา และไม่เกิน 5 ปีการศึกษา และให้เป็นไปตามระเบียบสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของบัณฑิตวิทยาลัย พ.ศ. 2538 หมวด 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.4 หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน อาชีวศึกษา

(1) ชื่อหลักสูตร

หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอนอาชีวศึกษา
Master of Industrial Education Program in Vocational Curriculum and Instruction

(2) คุณสมบัติของผู้มีสิทธิสมัคร

สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีทางการศึกษา วิทยาศาสตร์ สถาปัตยกรรมศาสตร์
วิศวกรรมศาสตร์ หรือสาขาอื่น หรือวุฒิการศึกษาอื่น ๆ ที่เทียบเท่า ทั้งนี้อยู่ในดุลยพินิจของ
คณะกรรมการประจำหลักสูตร

(3) โครงสร้างหลักสูตร

จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร 41 หน่วยกิต

(3.1) แผน ก

ก. หมวดวิชาบังคับ	23	หน่วยกิต
- วิชาบังคับพื้นฐาน	9	หน่วยกิต
- วิชาบังคับสาขา	14	หน่วยกิต
ข. หมวดวิชาเลือก	6	หน่วยกิต
ค. วิทยานิพนธ์	12	หน่วยกิต

(3.2) แผน ข

ก. หมวดวิชาบังคับ	20	หน่วยกิต
- วิชาบังคับพื้นฐาน	6	หน่วยกิต
- วิชาบังคับสาขา	14	หน่วยกิต
ข. หมวดวิชาเลือก	15	หน่วยกิต
ค. สารนิพนธ์	6	หน่วยกิต

(4) ระยะเวลาการศึกษา

นักศึกษาจะต้องเรียนสำเร็จตามหลักสูตรต้องไม่น้อยกว่า 2 ปีการศึกษา และไม่เกิน 5 ปี
การศึกษา และให้เป็นไปตามระเบียบสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ว่า
ด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของบัณฑิตวิทยาลัย พ.ศ. 2538 หมวด 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.5 หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร

(1) ชื่อหลักสูตร

หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้าสื่อสาร

Master of Science in Industrial Education Program in Electrical Communications Engineering

(2) คุณสมบัติของผู้มีสิทธิสมัคร

สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีครุศาสตร์อุตสาหกรรม วิศวกรรมศาสตร์ อุตสาหกรรมศาสตร์ สาขาวิชาช่างไฟฟ้า สาขาวิชาไฟฟ้าอุตสาหกรรมสาขาวิชาไฟฟ้ากำลัง สาขาวิชาวิศวกรรมโทรคมนาคมสาขาวิชาไฟฟ้าสื่อสารสาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์ สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์ ด้วยคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.50 จากสถาบันการศึกษาที่ ก.พ. รับรอง และมีประสบการณ์การทำงานไม่น้อยกว่า 2 ปี โดยมีใบรับรองประสบการณ์การทำงาน ทั้งนี้ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการประจำหลักสูตร (ไม่รับคุณสมบัติเทียบเท่าปริญญาตรี)

(3) โครงสร้างหลักสูตร

จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร	48	หน่วยกิต
ก. หมวดวิชาบังคับเรียน	21	หน่วยกิต
- วิชาการศึกษา	6	หน่วยกิต
- วิชาคณิตศาสตร์ชั้นสูง	6	หน่วยกิต
- วิชาไฟฟ้าสื่อสาร	9	หน่วยกิต
ข. หมวดวิชาเลือก	15	หน่วยกิต
- วิชาการศึกษา	3	หน่วยกิต
- วิชาไฟฟ้าสื่อสาร	12	หน่วยกิต
ค. วิทยานิพนธ์	12	หน่วยกิต

(4) ระยะเวลาการศึกษา

นักศึกษาจะต้องเรียนสำเร็จตามหลักสูตรต้องไม่น้อยกว่า 2 ปีการศึกษา และไม่เกิน 5 ปีการศึกษา และให้เป็นไปตามระเบียบสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของบัณฑิตวิทยาลัย พ.ศ. 2538 หมวด 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.6 หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

(1) ชื่อหลักสูตร

หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
Master of Science in Industrial Education Program in Industrial Design Technology

(2) คุณสมบัติของผู้มีสิทธิสมัคร

- สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีครุศาสตร์อุตสาหกรรม สาขาวิชาศิลปอุตสาหกรรม สาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม หรือสาขาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
- ผู้มีความรู้ต่อนอกเหนือจากนี้ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการประจำหลักสูตร

(3) โครงสร้างหลักสูตร

จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 42 หน่วยกิต

(3.1) แผน ก (2)

ก. หมวดวิชาบังคับ	24	หน่วยกิต
- วิชาการศึกษา	12	หน่วยกิต
- วิชาเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	12	หน่วยกิต
ข. หมวดวิชาเลือก	6	หน่วยกิต
ก. วิทยานิพนธ์	12	หน่วยกิต

(3.1) แผน ข

ก. หมวดวิชาบังคับ	24	หน่วยกิต
- กลุ่มวิชาทางการศึกษา	12	หน่วยกิต
- กลุ่มวิชาเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	12	หน่วยกิต
ข. หมวดวิชาเลือก	12	หน่วยกิต
- เลือกเฉพาะทาง	6	หน่วยกิต
- เลือกเสรี	6	หน่วยกิต
ค. สารนิพนธ์	6	หน่วยกิต

(4) ระยะเวลาการศึกษา

นักศึกษาจะต้องเรียนตามหลักสูตรต้องไม่น้อยกว่า 2 ปีการศึกษา และไม่เกิน 5 ปีการศึกษา และให้เป็นไปตามระเบียบสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของบัณฑิตวิทยาลัย พ.ศ. 2538 หมวด 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.7 หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์

(1) ชื่อหลักสูตร

หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์

Master of Science Program in Science Education

(2) คุณสมบัติของผู้มีสิทธิสมัคร

(2.1) เอกคอมพิวเตอร์

สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีทางการศึกษาที่มีวิชาเอกหรือวิชาโททางวิทยาศาสตร การศึกษาที่ปฏิบัติการสอนทางวิทยาศาสตร วิทยาศาสตร วิศวกรรมศาสตร ปริญญาตรีที่มีวิชาเอก หรือวิชาโททางคอมพิวเตอร์ ปริญญาตรีที่ปฏิบัติการสอนคอมพิวเตอร์ หรือปฏิบัติการเกี่ยวกับ คอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษา ปริญญาตรีสาขาอื่น ๆ ให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการประจำ หลักสูตร

(2.2) เอกวิทยาศาสตร์ทั่วไป

1. สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีทางการศึกษา วิชาเอกหรือโทวิทยาศาสตร วิทยาศาสตร วิศวกรรมศาสตร คอมพิวเตอร์ สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยีการเกษตร
2. ต้องผ่านการคัดเลือก ตามเกณฑ์ที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบังกำหนดไว้
3. คณะกรรมการประจำหลักสูตรจะเป็นผู้พิจารณาความเหมาะสมเป็นรายบุคคล
4. กรณีที่ไม่อยู่ในข้อ 1-3 ข้างต้นให้อยู่ในดุลยพินิจของคณะกรรมการประจำหลักสูตร

(3) โครงสร้างของหลักสูตร

จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร	50	หน่วยกิต
ก. วิชาบังคับ	21	หน่วยกิต
ข. วิชาเอก	12	หน่วยกิต
ค. วิชาเลือก	5	หน่วยกิต
ง. วิทยานิพนธ์	12	หน่วยกิต

(4) ระยะเวลาการศึกษา

นักศึกษาจะต้องเรียนตามหลักสูตรต้องไม่น้อยกว่า 2 ปีการศึกษา และไม่เกิน 5 ปีการศึกษา และให้เป็นไปตามระเบียบสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ว่าด้วย การศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของบัณฑิตวิทยาลัย พ.ศ. 2538 หมวด 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.8 หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร

(1) ชื่อหลักสูตร

หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร

Master of Science Program in Agricultural Education

(2) คุณสมบัติของผู้มีสิทธิสมัคร

สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีทางการศึกษาเกษตร วิทยาศาสตร์เกษตร หรือสาขาวิชาอื่นที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรที่ปฏิบัติทางการศึกษาเกษตรจากสถาบันการศึกษาที่ ก.พ. รับรอง

1. ได้คะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 75.00 หรือระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.50

2. ได้คะแนนเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 70.00 หรือระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.00

และมีประสบการณ์ในการทำงานมาแล้วไม่น้อยกว่า 3 ปี โดยมีหนังสือรับรองจากหน่วยงานหรือผู้บังคับบัญชา (กำหนด 3 ปี นับจากวันที่มีวุฒิปริญญาตรี จนถึงวันที่กำหนดรับสมัคร)

สำหรับการคิดคะแนนเฉลี่ยตามข้อ 1-2 นั้น ให้คิดคะแนนเฉลี่ยจากผลการศึกษาหลัง ม.6 หรือ ม.ศ. 5 หรือเทียบเท่าจนถึงคะแนนการศึกษาระดับปริญญาตรี

(3) โครงสร้างหลักสูตร

จำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตรไม่น้อยกว่า 43 หน่วยกิต

ก. วิชาบังคับ 23 หน่วยกิต

ข. วิชาเลือก 8 หน่วยกิต

ค. วิทยานิพนธ์ 12 หน่วยกิต

(4) ระยะเวลาการศึกษา

นักศึกษาจะต้องเรียนสำเร็จตามหลักสูตรต้องไม่น้อยกว่า 2 ปีการศึกษา และไม่เกิน 5 ปีการศึกษา และให้เป็นไปตามระเบียบสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของบัณฑิตวิทยาลัย พ.ศ. 2538 หมวด 1

2.2.9 หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการอุตสาหกรรม

(1) ชื่อหลักสูตร

หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาการจัดการอุตสาหกรรม

Master of Science Program in Industrial Management

(2) คุณสมบัติของผู้มีสิทธิสมัคร

สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี หรือกำลังศึกษาอยู่ในภาคการศึกษาสุดท้ายของหลักสูตรระดับปริญญาตรีไม่จำกัดสาขาวิชา ที่เทียบเท่าจากสถาบันการศึกษาที่ ก.พ. หรือบัณฑิตวิทยาลัยรับรอง และมีพื้นฐานวิชาทางวิทยาศาสตร์หรือเทคโนโลยีในระดับปริญญาตรี ไม่น้อยกว่า 9 หน่วยกิต

(3) โครงสร้างหลักสูตร

หลักสูตรนี้มี 2 แผน คือ

(3.1) แผน ก

จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร	45	หน่วยกิต
ก. หมวดวิชาบังคับ	30	หน่วยกิต
ข. หมวดวิชาเลือก	3	หน่วยกิต
ค. วิทยานิพนธ์	12	หน่วยกิต

(3.2) แผน ข

จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร	45	หน่วยกิต
ก. หมวดวิชาบังคับ	30	หน่วยกิต
ข. หมวดวิชาเลือก	9	หน่วยกิต
ค. สารนิพนธ์	6	หน่วยกิต

(4) ระยะเวลาการศึกษา

นักศึกษาจะต้องเรียนสำเร็จตามหลักสูตรต้องไม่น้อยกว่า 2 ปีการศึกษา และไม่เกิน 5 ปีการศึกษา และให้เป็นไปตามระเบียบสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณเทพรัตนนครกรุงเทพฯ ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของบัณฑิตวิทยาลัย พ.ศ. 2538 หมวด 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.10 หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์ประยุกต์-ภาษาอังกฤษเพื่อ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

(1) ชื่อหลักสูตร

หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์ประยุกต์-ภาษาอังกฤษเพื่อ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

Master of Arts Program in Applied Linguistics – English for Science and Technology

(2) คุณสมบัติของผู้มีสิทธิสมัคร

- 1 เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีทุกสาขา
- 2 ต้องผ่านการคัดเลือก โดยการสอบข้อเขียนและสอบสัมภาษณ์
- 3 เป็นผู้ที่มีคุณสมบัติครบถ้วนตามระเบียบสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ของบัณฑิตวิทยาลัย พ.ศ. 2538 หมวดที่ 2 (ภาคผนวก)

(3) โครงสร้างหลักสูตร

จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร 48 หน่วยกิต

(3.1) แผน ก

ก. หมวดวิชาเสริมพื้นฐาน	ไม่นับหน่วยกิต	
ข. หมวดวิชาบังคับ	30	หน่วยกิต
ค. หมวดวิชาเลือก	6	หน่วยกิต
ง. วิทยานิพนธ์	12	หน่วยกิต

(3.2) แผน ข

ก. หมวดวิชาเสริมพื้นฐาน	ไม่นับหน่วยกิต	
ข. หมวดวิชาบังคับ	30	หน่วยกิต
ค. หมวดวิชาเลือก	12	หน่วยกิต
ง. สารนิพนธ์	6	หน่วยกิต
จ. สอบประมวลความรู้	ไม่นับหน่วยกิต	
ฉ. สอบปากเปล่า	ไม่นับหน่วยกิต	

(4) ระยะเวลาการศึกษา

นักศึกษาจะต้องเรียนสำเร็จตามหลักสูตรต้องไม่น้อยกว่า 2 ปีการศึกษา และไม่เกิน 5 ปี การศึกษา และให้เป็นไปตามระเบียบสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ว่า

ด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของบัณฑิตวิทยาลัย พ.ศ. 2538 หมวด 1
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตเห็นนำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเกี่ยวกับการติดตามผลการศึกษานั้น ปรากฏว่ามีผู้ทำการวิจัยไว้เป็นจำนวนมาก ทั้งงานวิจัยในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่ามีผลสำคัญต่อการวิจัยในครั้งนี้อย่างมาก จึงได้รวบรวมพอสังเขป ดังนี้

2.3.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องภายในประเทศ

ประเสริฐ ภูจันทิก (2517 : ข-ค) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การติดตามผลการปฏิบัติงานของ บัณฑิตปริญญาโท ที่สำเร็จการศึกษาจากวิทยาลัยวิชาการศึกษา ตั้งแต่ปีการศึกษา 2500-2515 เกี่ยวกับการประเมินค่าตนเอง ผลการวิจัยพบว่า ผู้สำเร็จการศึกษามหาบัณฑิตประเมินค่าตนเองโดยทั่วไปอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างสูง โดยเฉพาะเรื่องความเชื่อมั่นในตนเอง หรือความเป็นตัวเองและเรื่องความรับผิดชอบในหน้าที่การงาน ส่วนเรื่องความสามารถในการผลิตผลงานทางวิชาการ เช่น การจัดอภิปราย ปาฐกถา นิทรรศการ ยังอยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่าเรื่องอื่น ๆ

ลลิตา กิติประสาร (2518 : ข) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การติดตามผลการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษามหาบัณฑิตวิชาบรรณารักษศาสตร์ จากวิทยาลัยวิชาการศึกษา ปีการศึกษา 2508-2518 ผลการวิจัยพบว่า ผู้สำเร็จการศึกษาส่วนใหญ่พอใจงานที่ทำอยู่ ซึ่งเป็นงานที่เกี่ยวกับห้องสมุดร้อยละ 42.3 ทำหน้าที่เป็นหัวหน้าห้องสมุด สำหรับผู้บังคับบัญชามีความเห็นว่าคุณสมบัติความรู้ความสามารถอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างดี การผลิตผลงานทางวิชาการควรเน้นการศึกษาค้นคว้าเรื่องราวของต่างประเทศให้มาก ควรเพิ่มวิชาภาษาอังกฤษ ปลูกฝังให้เป็นผู้รักวิชาชีพอย่างลึกซึ้ง และเพิ่มความรู้เกี่ยวกับการวิจัย และดำเนินงานเกี่ยวกับห้องสมุดให้มากขึ้น ส่วนผู้สำเร็จการศึกษาเห็นว่า ควรเพิ่มวิชาการด้านประชาสัมพันธ์ การซ่อมแซมและรักษาหนังสือ นอกจากนี้ยังเสนอให้สถาบันจัดบริการเกี่ยวกับข่าวสารหรือจัดอบรมเพิ่มเติมในบางโอกาสอีกด้วย

กานดา ลือสุทธีวิบูลย์ (2523 : 62-64) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การติดตามผลการปฏิบัติงานของมหาบัณฑิตทางการวิจัยการศึกษา ผลการวิจัยพบว่าผลการปฏิบัติงานทุกด้านของมหาบัณฑิตทางการวิจัยการศึกษา ในทัศนะของตนเองระหว่างมหาบัณฑิตที่ได้เกียรตินิยม เมื่อสำเร็จปริญญาตรีกับมหาบัณฑิตที่ไม่ได้เกียรตินิยมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยกเว้นในด้านบุคลิกภาพของนักวิจัยซึ่งกลุ่มมหาบัณฑิตที่ได้เกียรตินิยมเห็นว่า ผลการปฏิบัติงานของตนอยู่ในเกณฑ์สูงกว่ามหาบัณฑิตกลุ่มที่ไม่ได้เกียรตินิยม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ผลการปฏิบัติงานทุกด้านของมหาบัณฑิตทางการวิจัยทางการศึกษา ในทัศนะของผู้บังคับบัญชาที่มีวุฒิทางการวิจัยทางการศึกษากับผู้บังคับบัญชาที่ไม่มีวุฒิทางการวิจัยทางการศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จันทนา แสสุวรรณ (2523 : 56-60) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การติดตามผลมหาบัณฑิต

สาขาวิชาพลศึกษา ผู้จบการศึกษาระหว่างปี 2512-2521 ผลการวิจัยพบว่า มหาบัณฑิตส่วนใหญ่ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ลงวันเวลาหรือมีการเขียนเพื่อการศึกษเท่านั้น เมื่ออนุญาตให้ไปใช้ประโยชน์ในการศึกษาไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับการสอน สังกัดภาครัฐบาล ในด้านนำความรู้และประสบการณ์จากการศึกษาไปใช้ในการปฏิบัติงาน ผลปรากฏว่าในด้านการบริหารต่าง ๆ มหาวิทยาลัยนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ปานกลาง ยกเว้นการบริหารด้านวิชาการได้ใช้ประโยชน์มาก ในด้านการนิเทศมหาวิทยาลัยได้ใช้ประโยชน์ปานกลาง ยกเว้นการบริหารด้านวิชาการได้ใช้ประโยชน์มาก ในด้านการวัดผลได้นำความรู้ไปใช้ประโยชน์มาก ยกเว้นการสร้างเครื่องมือในการวัด กับการวิเคราะห์ตีความหมายการวัดผลด้านต่างๆ ได้ใช้ประโยชน์ปานกลางด้านกิจกรรมเสริมหลักสูตรได้ใช้ประโยชน์มาก การใช้ความรู้ด้านมนุษยสัมพันธ์ได้ใช้ประโยชน์มาก ผลงานทางวิชาการที่มีมากที่สุด คือการจัดหรือร่วมจัดประชุมสัมมนาทางวิชาการมหาวิทยาลัยเป็นสมาชิกสมาคมวิชาชีพมากกว่าสมาคมอื่น ๆ มีโครงการ ที่จะพัฒนาวิชาชีพหลายด้าน เช่น การเรียนการสอน การพัฒนาหลักสูตร การเผยแพร่วิชาการและการบริการ

ศรียกษณ์ สง่าเมือง (2525 : 85-95) ทำการวิจัยเรื่อง การติดตามผลมหาวิทยาลัย สาขาวิชามนุษยศาสตร์ ผลการวิจัยพบว่า มหาวิทยาลัยสาขาวิชามนุษยศาสตร์ส่วนใหญ่ ทำงานด้านการสอนในหน่วยงานรัฐบาลและได้ทำงานตรงตามสาขาวิชาที่เรียน มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่มีงานทำอยู่แล้ว และเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วไม่ได้ผลงานด้านอื่น ๆ เช่น เขียนตำรา เขียนบทความ และเข้าร่วมประชุมและสัมมนาทางวิชาการ มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ระบุว่า สามารถนำความรู้และประสบการณ์จากการศึกษาระดับปริญญาโทไปใช้ในการทำงานได้มากและมีความเห็นว่าควรปรับปรุงหลักสูตรในสาขาวิชามนุษยศาสตร์ ให้มีการศึกษาในด้านปฏิบัติควบคู่ไปกับทฤษฎีให้มากขึ้น การเปรียบเทียบผลการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย ในจำนวนเนื้อหา 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ทางวิชาการ มนุษยสัมพันธ์กับบุคลิกภาพ พบว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

อรุณี สุวรรณสุข โรจน์ (2526 : 47-49) ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การติดตามผลการทำงานของมหาวิทยาลัย สาขาโสตทัศนศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งสำเร็จการศึกษาระหว่างปีการศึกษา 2507-2520 ผลการวิจัยพบว่า มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับราชการเป็นงานสอนมากกว่างานบริษัท หรืองานจัดอบรมบริการและส่วนใหญ่เห็นว่า ความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับจากการศึกษาระดับปริญญาโท สาขาโสตทัศนศึกษาส่วนมากได้นำมาใช้ในการปฏิบัติงานพอประมาณ ซึ่งปัญหาส่วนใหญ่ในการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัย คือ ขาดงบประมาณในการจัดซื้อเครื่องมืออุปกรณ์ให้เพียงพอ มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่เห็นว่าสถาบันจัดการศึกษาได้อย่างเหมาะสมพอประมาณ และได้เสนอให้ปรับปรุงการสอน เน้นภาคปฏิบัติให้มากกว่าทฤษฎีใช้วิธีการสอนที่ทันสมัย จัดสรรเครื่องมือ อุปกรณ์ให้เพียงพอ มีหนังสือ ตำราเรียนที่ผู้เรียนจะค้นคว้าได้มากขึ้น เพิ่มเนื้อหาวิชาที่ก้าวหน้า ทางวิชาการ โสตทัศนศึกษาไว้ในหลักสูตร มีข้อเสนอแนะว่าควรมีการปรับปรุงภาควิชาให้ก้าวหน้า ทันสมัย ควรจัดฝึกอบรมเผยแพร่วิชาความรู้ ทั้งในรูปการจัดสัมมนา การจัดให้มีการฝึกหัดฝึกฝน หรือการเผยแพร่ข่าวสารความรู้ ในลักษณะเอกสารเผยแพร่ เป็นศูนย์วิชาการ โสตทัศน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศึกษา ให้บริการวิชาการ โสคทัสนศึกษาได้อย่างกว้างขวาง และติดตามมหาบัณฑิตและนิสิตที่จบไปอย่างสม่ำเสมอ

สร้อยทอง สิริมงคล (2528 : 125-130) ทำการวิจัยเรื่อง การติดตามผลมหาบัณฑิต ปีการศึกษา 2517-2527 สาขาวิชานิเทศการศึกษและพัฒนาหลักสูตร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยใช้แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่ามหาบัณฑิตสังกัดกระทรวงศึกษาธิการมากที่สุด มหาบัณฑิตส่วนมากทำงานด้านการสอน รองลงมา คือ งานนิเทศการศึกษา ความก้าวหน้าในด้านการปฏิบัติงาน ส่วนมากเป็นการเข้าอบรมทางวิชาการภายในประเทศ ผลงานทางวิชาการส่วนใหญ่เป็นวิทยากรให้การอบรม การจัดประชุมสัมมนา และการเขียนเอกสารประกอบการสอน การประเมินความสามารถของมหาบัณฑิตในทัศนะของผู้บังคับบัญชา พบว่า ประเมินความสามารถของมหาบัณฑิตในทุก ๆ ด้าน อยู่ในระดับมาก ซึ่งปัญหาในการปฏิบัติงานของมหาบัณฑิตส่วนใหญ่คือ มีงานพิเศษอื่นมาก จนไม่สามารถทำงานด้านนิเทศการศึกษได้เต็มที่ ขาดแหล่งวิทยาการที่จะค้นคว้าขาดเครื่องมือที่ใช้ในการนิเทศ การบริหารหน่วยงาน ไม่มีประสิทธิภาพ ขาดเสรีภาพในการแสดงออกทางวิชาการ ความคิดเห็นของมหาบัณฑิตเกี่ยวกับการนำความรู้ และประโยชน์ที่ได้จากการศึกษารายวิชาต่าง ๆ ไปใช้ในการปฏิบัติงาน มหาบัณฑิตประเมินรายวิชาส่วนใหญ่อยู่ในระดับที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้มาก

กัญญา เกิดโพธิ์ทอง (2533 : ก) ทำการวิจัยเรื่อง การติดตามผลการปฏิบัติงานของมหาบัณฑิต สาขาการสอนสังคมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2512-2530) ผลการวิจัยพบว่า 1) มหาบัณฑิตสาขาการสอนสังคมศึกษา ส่วนใหญ่เป็นผู้สอนอยู่ในโรงเรียนมัธยมศึกษา และวิทยาลัยครู ความก้าวหน้าในการปฏิบัติงานของมหาบัณฑิตส่วนใหญ่คือ การเข้ารับการอบรม และดูงาน ภายในประเทศ ผลงานทางวิชาการคือ การเขียนบทความ 2) มหาบัณฑิตนำความรู้ และประสบการณ์ที่ได้รับจากการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิต ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานทุกด้านในระดับมาก 3) ผู้บังคับบัญชาของมหาบัณฑิตส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่ามหาบัณฑิตมีผลการปฏิบัติงานทุกด้านในระดับดี 4) ปัญหาและอุปสรรคในการปฏิบัติงานของมหาบัณฑิตคือ ได้รับมอบหมายงานมากเกินไป ระบบบริหารงานล่าช้า เนื้อหาในหลักสูตรที่กำหนดให้สอนมีมากเกินไป และผู้ร่วมงานขาดความร่วมมือกันในการปฏิบัติงาน

พรทิพย์ อภินันทพร (2535 : ก) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การติดตามผลครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา นอกกระบวนโรงเรียน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อติดตามผลเกี่ยวกับการนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับจากการศึกษา ไปใช้ในการปฏิบัติงานของมหาบัณฑิต และเพื่อศึกษาประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของมหาบัณฑิต ตามการรับรู้ของมหาบัณฑิต ผู้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน จำนวน 258 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูล โดยการหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่ามัชฌิมเลขาคณิต และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า ในความคิดเห็นของมหาบัณฑิตเกี่ยวกับการนำความรู้และเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประสบการณ์ที่ได้รับจากการศึกษาในหมวดวิชาต่าง ๆ ไปใช้ในการปฏิบัติงานพบว่า สามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานได้ในระดับปานกลาง ส่วนความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับจากการทำวิทยานิพนธ์สามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานได้ในระดับมาก สำหรับประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของมหาบัณฑิตตามการรับรู้ของมหาบัณฑิต ผู้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน โดยสรุปพบว่า ทุกกลุ่มมีความพึงพอใจต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของมหาบัณฑิตในระดับมาก ข้อเสนอแนะโดยทั่วไปเกี่ยวกับการผลิตมหาบัณฑิตพบว่า รายวิชาที่มหาบัณฑิตส่วนใหญ่ต้องการศึกษาเพิ่มเติม คือ วิชาคอมพิวเตอร์ และเทคนิคการฝึกอบรม ส่วนกลุ่มผู้บังคับบัญชาต้องการให้สถาบัน เน้นความสามารถในการวางแผนและโครงการ ความเป็นผู้นำ และมีคุณธรรม ในขณะที่กลุ่มผู้ร่วมงานเห็นว่าควรรู้จักเสียสละเพื่อสังคมส่วนรวมและความสามารถในการประสานงาน เป็นคุณลักษณะที่สำคัญที่สุดของมหาบัณฑิตในการปฏิบัติงาน และข้อคิดเห็นประการหนึ่งที่ผู้ตอบแบบสอบถามทุกกลุ่มมีข้อเสนอแนะที่คล้ายคลึงกัน คือ การเน้นให้มหาบัณฑิตมีทักษะและประสบการณ์ในการปฏิบัติงานให้มากขึ้น

นวลลอ นิมอนันตกุล (2536 : ก) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การติดตามผลมหาบัณฑิตวิชาเอกศิลปศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร โดยการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างมหาบัณฑิตและผู้บังคับบัญชาเกี่ยวกับความสามารถในการปฏิบัติงานของมหาบัณฑิต 4 ด้าน คือ ด้านการสอน ด้านวิชาการ ด้านการบริการ สังคม และคุณลักษณะด้านการเป็นผู้นำ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างมหาบัณฑิต เฉพาะผู้ทำหน้าที่สอน จำนวน 29 คน และกลุ่มผู้บังคับบัญชา จำนวน 29 คน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้การหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย โดยการทดสอบสถิติค่า (t-test) ผลการวิจัยพบว่า มหาบัณฑิตมีความเห็นว่าการปฏิบัติงานของตนอยู่ในเกณฑ์ดี ผู้บังคับบัญชามีความเห็นว่าการปฏิบัติงานของมหาบัณฑิตอยู่ในเกณฑ์ดี และทั้งมหาบัณฑิตและผู้บังคับบัญชา มีความเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของมหาบัณฑิตอยู่ในทุกด้าน ไม่แตกต่างกัน

พวงพิศ สุขปนพันธ์ (2541 : ก) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การติดตามผลมหาบัณฑิตสาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2535-2539 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษาด้านจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหาวิชา การจัดการเรียนการสอน และการดำเนินงานขอ : สาขาวิชาและภาควิชาการศึกษา และเพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาชั้นต้นของมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา เกี่ยวกับความสามารถในการทำงานและลักษณะนิสัยในการทำงานของมหาบัณฑิต เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาจากมหาบัณฑิต จำนวน 36 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 87.7 และจากผู้บังคับบัญชาชั้นต้นของมหาบัณฑิต จำนวน 33 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 80.5 วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละและการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1) จุดมุ่งหมายของหมวดเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิชาเอกบังคับและเอกเลือกเกือบทุกรายวิชา มีการจัดการเรียนการสอนตรงตามที่ระบุไว้ในหลักสูตร ความรู้ที่ได้รับจากการเรียนในวิชาเอกบังคับและเอกเลือกสามารถนำไปใช้ได้ระดับมาก จำนวนหน่วยกิตมีความเหมาะสมกับเนื้อหาวิชาสื่อวัสดุมีความเพียงพอ เนื้อหาวิชาของหลักสูตรไม่มีความซ้ำซ้อนกัน มหาบัณฑิตเห็นด้วยที่จะให้ภาควิชาการศึกษาเปิดวิชาการวัดผลการศึกษาลำหรับกระบวนการดำเนินงานของสาขาวิชาและภาควิชาการศึกษาเห็นว่ามีเหมาะสม แต่ต้องการให้ภาควิชามีการติดต่อกับมหาบัณฑิตให้มากขึ้น โดยเชิญให้มาร่วมการสัมมนาทางวิชาการหรือส่งจดหมายข่าวไปให้ 2) ผู้บังคับบัญชาชั้นต้นของมหาบัณฑิตมีความเห็นว่ามหาบัณฑิตสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ทำงานอย่างมีระบบ เสนอแนวคิดเพื่อปรับปรุงงาน ตรวจสอบและติดตามผลการทำงาน มีความเชื่อมั่นในตนเอง และมีความซื่อสัตย์อยู่ในระดับมากที่สุด

วันดา เทือกขันธ์ (2541 : ก) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การติดตามผลการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ปีการศึกษา 2534-2539 โดยทำการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา ผู้ร่วมงานและผู้สำเร็จการศึกษา 5 ด้าน คือ ด้านการบริหารและการนิเทศ ด้านการฝึกอบรมและการสอน ด้านการวิจัยและพัฒนาทางเทคนิค ด้านมนุษยสัมพันธ์ และด้านวิสัยทัศน์ ผลการวิจัยพบว่า ผู้บังคับบัญชา ผู้ร่วมงานและผู้สำเร็จการศึกษา มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษา หลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2534-2539 จำนวน 5 ด้านคือ ด้านการบริหารและการนิเทศ ด้านการฝึกอบรมและการสอน ด้านวิจัยและพัฒนาทางเทคนิค ด้านมนุษยสัมพันธ์ และด้านวิสัยทัศน์ไม่แตกต่างกัน

2.3.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ

Kauss (1969 : 2136-2A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง โครงการปริญญาโทของมหาวิทยาลัยนอร์สเวสเทิร์น (North-Western University) โดยศึกษาจากผู้บังคับบัญชาและผู้สำเร็จการศึกษา ผลการวิจัยพบว่า 1) ผู้บังคับบัญชาและผู้สำเร็จการศึกษามีความเห็นร่วมกันว่า มหาวิทยาลัยควรปรับปรุงรายวิชาเกี่ยวกับการสอนทางด้านวิชาการ ควรเน้นทางด้านปฏิบัติให้มากขึ้น 2) ผู้บังคับบัญชาส่วนมากเห็นว่าผู้สำเร็จการศึกษาตามโครงการนี้มีคุณภาพดี 3) ผู้สำเร็จการศึกษาเห็นว่าโครงการด้านวิชาสามัญมีประโยชน์มากกว่าด้านวิชาการ และผู้สำเร็จการศึกษา 80% ประกอบอาชีพครู สรุปแล้วโครงการนี้ควรจะดำเนินการต่อไป แต่จะต้องปรับปรุงความสามารถทางการสอนในระดับมัธยมศึกษาให้มากกว่าเดิม

Booth (1971 : 6446A) ได้ติดตามผลคชปฏิบัติจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยจอร์เจียเพื่อสำรวจการประกอบอาชีพและทัศนคติของคชปฏิบัติที่มีต่อสถานศึกษาของตน ด้วยการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ผลการวิจัยปรากฏว่า คชปฏิบัติส่วนใหญ่ทำงานด้านการศึกษาใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

มหาวิทยาลัยและพอใจในความรู้ด้านวิชาการ แต่เห็นว่าความรู้ด้านสังคมยังน้อยกว่าที่ควร พร้อมกับเสนอให้ทางมหาวิทยาลัยส่งเสริมกิจกรรมด้านนี้ให้มากขึ้น เช่น ให้มีส่วนร่วมในการทำงานกับบุคคลในสายอาชีพ เป็นต้น

Sanctis (1971 : 3203A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การติดตามผลคหุฎฐิบัฒฑิต ทางการศึกษาจาก ภาควิชาบริหารการศึกษาและการแนะแนวของมหาวิทยาลัยรัฐเจอร์ส (Rutgers University) มลรัฐนิวเจอร์ซีย์ (New Jersey) ตั้งแต่ปี ค.ศ. 19:9-1996 โดยแบบสอบถามความคิดเห็นจากคหุฎฐิบัฒฑิต และผู้บังคับบัญชา ผลการวิจัยพบว่า ผู้บังคับบัญชาต้องการให้คหุฎฐิบัฒฑิตฝึคความเป็นผู้นำ รวมทั้งให้คำแนะนำเกี่ยวกับเทคนิคใหม่ ๆ ทางการศึกษา ส่วนคหุฎฐิบัฒฑิตเห็นว่าควรแนะนำความรู้ใหม่ ๆ ที่ใช้ในการสอนระดับปริญญาเอก เช่น การสัมมนา การศึกษาปัญหาเฉพาะราย การศึกษาด้วยตนเอง และการฝึกงาน และเห็นว่าประสบการณั้ที่ได้รับระหว่างเรียนในระดับปริญญาเอก มีประโยชน์ด้านการฝึกทักษะและด้านการดำเนินชีวิต เช่น คุ้นกับเครื่องมือและวิธีวิจัย ขอบเขตในการบริหารงาน และมีโอกาสได้ฝึกทักษะในการบริหารงานทางการศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาและศิษย์เก่าที่นำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนไปใช้ประโยชน์ของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2542 โดยมีรายละเอียดขั้นตอนการดำเนินการวิจัย ดังนี้

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ในปีการศึกษา 2542 จำนวน 125 คน

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ในปีการศึกษา 2542 จำนวน 102 คน

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวน ร้อยละ ของประชากรและกลุ่มตัวอย่างผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2542

รายการ	ประชากร		กลุ่มตัวอย่าง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต				
- สาขาวิชาสถาปัตยกรรม	4	3.2	4	3.9
- สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา	49	39.5	38	37.3
- สาขาวิชาการศึกษาวิทยาศาสตร์	7	5.6	7	6.9
- สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษาทางการอาชีวะและเทคโนโลยีศึกษา	11	8.8	7	6.9
2. หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต				
- สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร	22	17.6	19	18.6
- สาขาวิชาการศึกษาวิทยาศาสตร์	25	20.0	20	19.6
- สาขาวิชาวิทยาการจัดการอุตสาหกรรม	7	5.6	7	6.9
รวม	125	100	102	100

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 ลักษณะเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการมีงานทำและการศึกษาต่อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามการนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนไปใช้ในการดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพ ลักษณะของแบบสอบถามในตอนี่ 3 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มี 5 ระดับ ของ Likert ดังนี้

5	หมายถึง	มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
4	หมายถึง	มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
3	หมายถึง	มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
2	หมายถึง	มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
1	หมายถึง	มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

การแปลความหมายของคะแนนมีดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- ค่าเฉลี่ย 4.50 – 5.00 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
- ค่าเฉลี่ย 3.50 – 4.49 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
- ค่าเฉลี่ย 2.50 – 3.49 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
- ค่าเฉลี่ย 1.50 – 2.49 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
- ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.49 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.2.2 การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือ

การสร้างและการหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. กำหนดประเด็นของข้อคำถาม
3. ดำเนินการปรับปรุงและสร้างข้อคำถาม
4. ตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถาม
5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2543 จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของ Cronbach ซึ่งสูตรดังนี้

$$\text{สูตร } \alpha = \frac{k}{k-1} \left[\frac{\sum S_i^2}{S^2} \right]$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
	k	แทน	จำนวนข้อของแบบสอบถาม
	S_i^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนรวม
	$\sum S_i^2$	แทน	ผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนไปใช้ในการดำเนินชีวิต เท่ากับ 0.87 และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามการนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนไปใช้ในการประกอบอาชีพ 0.93

6. นำแบบสอบถามมาปรับปรุง แล้วนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาปริญญาโทที่สำเร็จการศึกษาจากคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2542 ในช่วงเดือนตุลาคม 2543 ซึ่งช่วงเวลาดังกล่าวเป็นช่วงเวลาที่ยุติสำเร็จการศึกษาเข้ารับพระราชทานปริญญาบัตร

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสถิติสำเร็จรูป โดยมีขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป โดยใช้สถิติการวิเคราะห์หาค่าความถี่ และร้อยละ
2. วิเคราะห์ข้อมูลสภาพการทำงานและการศึกษาต่อ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์หาค่าความถี่ และร้อยละ
3. วิเคราะห์ระดับการนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนไปใช้ในการดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพ โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. เปรียบเทียบการนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนไปใช้ในการดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพ โดยการทดสอบสมมติฐานทางสถิติที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ดังนี้
  - 3.1 เปรียบเทียบการนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนไปใช้ในการดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพของผู้สำเร็จการศึกษาที่มีอายุต่างกัน ด้วยการทดสอบ t-test ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ .05
  - 3.2 เปรียบเทียบการนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนไปใช้ในการดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพของผู้สำเร็จการศึกษาที่สำเร็จการศึกษาลัทธิสุตรต่างกัน ด้วยการทดสอบ t-test ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเป็นติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาและศึกษาการนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนไปใช้ ในการดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพของผู้สำเร็จการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2542 คณะผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับหัวข้อดังนี้

- 4.1 ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป
- 4.2 ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการมีงานทำและการศึกษาต่อ
- 4.3 ตอนที่ 3 ระดับการนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนไปใช้ในการดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพ
- 4.4 ตอนที่ 4 การเปรียบเทียบการนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนไปใช้ในการดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพ

4.1 ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวน ร้อยละ ประชากรและกลุ่มตัวอย่างผู้สำเร็จการศึกษา จำแนกตาม
หลักสูตรและสาขาวิชา

รายการ	ประชากร		กลุ่มตัวอย่าง	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต				
- สาขาวิชาสถาปัตยกรรม	4	3.20	4	3.90
- สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา	49	39.50	38	37.30
- สาขาวิชาการศึกษาวิทยาศาสตร์	7	5.60	7	6.90
- สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษาทางการ อาชีวะและเทคนิคศึกษา	11	8.80	7	6.90
2. หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต				
- สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร	22	17.60	19	18.60
- สาขาวิชาการศึกษาวิทยาศาสตร์	25	20.00	20	19.60
- สาขาวิชาวิทยาการจัดการอุตสาหกรรม	7	5.60	7	6.90
รวม	125	100.00	102	100.00

จากตารางที่ 4.1 พบว่ากลุ่มตัวอย่างผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2542 จำแนก
ตามหลักสูตรได้ดังนี้

หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ สาขาวิชาการ
บริหารอาชีวศึกษา สาขาวิชาการศึกษาวิทยาศาสตร์ สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษาทางการอาชีวะ
และเทคนิคศึกษา และสาขาวิชาสถาปัตยกรรม ตามลำดับ

หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ สาขาวิชาการศึกษา
วิทยาศาสตร สาขาวิชาครุศาสตร์เกษตร และสาขาวิชาวิทยาการจัดการอุตสาหกรรม ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวน ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของผู้ที่สำเร็จการ จำแนกตามข้อมูลทั่วไปศึกษา

รายการ	ผู้สำเร็จการศึกษา (n = 102)	
	$\bar{X}$	S.D.
1. อายุ	37.53	7.76
3. เกณฑ์เฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี	2.77	0.34
4. เกณฑ์เฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโท	3.54	0.21
5. รายได้ครอบครัวต่อเดือน	28,429.38	17,501.27
6. อัตราเงินเดือน	16,324.00	10,264.56

จากตารางที่ 4.2 พบว่าผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2542 มีอายุเฉลี่ย 38 ปี เกณฑ์เฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรี เท่ากับ 2.77 เกณฑ์เฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโท เท่ากับ 3.54 มีรายได้ครอบครัวเฉลี่ย 28,429 บาท / เดือน และอัตราเงินเดือนเฉลี่ย 16,324 บาท / เดือน

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวน ร้อยละ และลำดับที่ผู้สำเร็จการศึกษา จำแนกตามศูนย์การศึกษา

ศูนย์การศึกษา	ผู้สำเร็จการศึกษา		
	จำนวน	ร้อยละ	ลำดับที่
1. กรุงเทพฯ	87	85.30	1
2. หาดใหญ่	7	6.90	2
3. อุดรธานี	6	5.90	3
4. ชุมพร	2	2.00	4
รวม	102	100.00	-

จากตารางที่ 4.3 พบว่าผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2542 ส่วนใหญ่เรียนที่ศูนย์การศึกษากรุงเทพฯ โดยเรียงลำดับจำนวนจากมากไปหาน้อยดังนี้ คือ ศูนย์กรุงเทพฯ จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 85.30 ศูนย์หาดใหญ่ จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 6.90 ศูนย์อุดรธานี จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 5.90 และศูนย์การศึกษาชุมพรน้อยที่สุดจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.00

4.2 ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพการมีงานทำและการศึกษาต่อ

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวน และร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษา จำแนกตามการทำงาน

รายการ	จำนวน	ร้อยละ
1. การทำงานก่อนเข้าศึกษาที่คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม		
1.1 มีงานทำ	88	86.30
1.2 ไม่มีงานทำ	5	4.90
1.3 ไม่ตอบ	9	8.80
รวม	102	100.00
2. การทำงานระหว่างเข้าศึกษาที่คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม		
2.1 มีงานทำ	88	86.30
2.2 ไม่มีงานทำ	4	3.90
2.3 ไม่ตอบ	10	9.80
รวม	102	100.00
3. การทำงานหลังจบศึกษาจากคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม		
3.1 มีงานทำ	90	88.2
3.2 ไม่มีงานทำ	2	2.0
3.3 ไม่ตอบ	10	9.8
รวม	102	100

จากตารางที่ 4.4 พบว่าผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2542 มีงานทำก่อนเข้าศึกษาที่ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 86.30 และไม่มีงานทำจำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 4.90

ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2542 มีงานทำระหว่างเข้าศึกษาที่คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 86.30 และไม่มีงานทำจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 3.90

ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2542 มีงานทำหลังจบการศึกษาจากคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จำนวน 90 คน คิดเป็นร้อยละ 88.20 และไม่มีงานทำจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 2.00

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวน ร้อยละ และลำดับที่ค่าร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษา จำแนกตาม
องค์ประกอบของการทำงาน

รายการ	จำนวน	ร้อยละ	ลำดับที่ค่าร้อยละ
1. จังหวัดที่ทำงานอยู่ในปัจจุบัน			
- กรุงเทพฯ และปริมณฑล	45	44.15	1
- ต่างจังหวัด	42	41.15	2
- ไม่ตอบ	15	14.70	3
2. ลักษณะงานที่ทำ			
2.1 งานประจำ	84	100 (82.40)	(1)
- ในหน่วยงานราชการ	60	71.40	1
- ในหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ	2	2.40	3
- ในหน่วยงานเอกชน	19	22.60	2
- งานส่วนตัว	1	1.20	5
- อื่น ๆ	2	2.40	3
2.2 งานชั่วคราว	9	100 (8.80)	(2)
- ในหน่วยงานราชการ	2	22.20	1
- ในหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ	2	22.20	1
- ในหน่วยงานเอกชน	2	22.20	1
- งานส่วนตัว	2	22.20	1
- อื่น ๆ	1	11.20	5
2.3 อาชีพอิสระ	8	100 (7.80)	(3)
2.4 งานอื่น ๆ	1	100 (1.00)	(4)
3. ประเภทของงานที่ทำ			
3.1 งานสอน	64	100 (62.80)	(1)
- ในโรงเรียน	34	53.10	1
- ในวิทยาลัย	21	32.80	2
- ในมหาวิทยาลัย	3	4.70	4
- อื่น ๆ	6	9.40	3
3.2 งานฝึกอบรม	12	100 (11.80)	(3)
- ราชการ	8	66.70	1
- เอกชน	3	25.00	2
- รัฐวิสาหกิจ	-	-	-
- อื่น ๆ	1	8.30	3
3.3 ไม่ตอบ	26	100 (25.40)	(2)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

รายการ	จำนวน	ร้อยละ	ลำดับที่ค่าร้อยละ
4. วิธีการเข้าทำงาน			
- สอบแข่งขัน	60	58.70	1
- ได้รับการคัดเลือกโดยไม่ต้องสอบแข่งขัน	19	18.60	2
- มีบุคคลให้ความช่วยเหลือ	1	1.00	6
- เป็นงานของครอบครัว	1	1.00	6
- เป็นงานอิสระของตนเอง	2	2.00	4
- อื่นๆ	2	2.00	4
- ไม่ตอบ	17	16.70	3
5. จำนวนสถานที่สมัครงาน			
- 1 แห่ง	21	20.60	2
- มากกว่า 1 แห่ง	22	21.50	1
- ไม่เคยสมัคร	18	17.60	3
- ไม่ตอบ	41	40.30	
6. ระยะเวลาของการหางาน			
- น้อยกว่าหรือเท่ากับ 6 เดือน	31	30.40	2
- มากกว่า 6 เดือน	11	10.80	3
- ไม่ตอบ	60	58.80	1
7. ความสัมพันธ์ของงานที่ทำกับสาขาวิชาที่เรียน			
- ตรงกับสาขาวิชาที่เรียน	52	51.00	1
- ไม่ตรงกับสาขาวิชาที่เรียน	11	10.80	4
- มีส่วนสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เรียน	21	20.60	2
- ไม่ตอบ	18	17.60	3
8. ความรู้สึกที่มีต่องานที่ทำในปัจจุบัน			
- พอใจ	76	74.50	1
- ไม่พอใจ	5	4.90	3
- ไม่ตอบ	21	20.60	2
9. เหตุผลที่ยังไม่มีงานทำ			
- ไม่ทราบแหล่งงาน	-	-	-
- หางานที่ถูกต้องใจทำไม่ได้	3	2.90	2
- ขาดหลักทรัพย์หรือผู้ค้ำประกัน	-	-	-
- ค่าตอบแทนต่ำ	-	-	-
- งานไม่ตรงกับสาขาวิชาที่เรียนมา	3	2.90	2
- อื่นๆ	1	1.00	4
- ไม่ตอบ	95	93.20	1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่บนสื่อออนไลน์
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากตารางที่ 4.5 พบว่า สามารถจำแนกผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์ อดสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2542 ตาม องค์ประกอบของการทำงานได้ดังนี้

1. จังหวัดที่ทำงาน

พบว่า ส่วนใหญ่ทำงานในเขตกรุงเทพฯและปริมณฑล จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 44.15 รองลงมาทำงานในต่างจังหวัด จำนวน 42 คน เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 41.15

2. ลักษณะงานที่ทำ

พบว่า ถ้าเป็นงานประจำส่วนใหญ่จะทำงานในหน่วยงานราชการ จำนวน 60 คน คิดเป็น ร้อยละ 71.40 ของผู้ทำงานประจำ รองลงมาคือทำงานในหน่วยงานเอกชน จำนวน 19 คน คิดเป็น ร้อยละ 22.60 ของผู้ทำงานประจำ ถ้าเป็นงานชั่วคราวจะทำงานในหน่วยงานราชการ หน่วยงาน รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานเอกชน และงานส่วนตัว ในจำนวนที่เท่ากันคือประเภทละ 2 คน คิดเป็นร้อยละ 22.20 ของผู้ทำงานชั่วคราว และประกอบอาชีพอิสระ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 9.8 ของ ผู้ทำงานทั้งหมด

3. ประเภทของงานที่ทำ

พบว่า ถ้าเป็นงานประเภทงานสอนส่วนใหญ่จะสอนในโรงเรียน จำนวน 34 คน คิดเป็น ร้อยละ 53.10 ของผู้ทำงานประเภทงานสอน รองลงมาคือสอนในระดับวิทยาลัย จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 32.80 ของผู้ทำงานประเภทงานสอน ถ้าเป็นงานประเภทฝึกอบบรมส่วนใหญ่จะ ทำงานในหน่วยงานราชการ จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 66.70 ของผู้ทำงานประเภทฝึกอบบรม รองลงมาคืองานฝึกอบบรมในหน่วยงานเอกชน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 25.00 ของผู้ทำงาน ประเภทฝึกอบบรม

4. วิธีการเข้าทำงาน

พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษาระดับส่วนใหญ่เข้าทำงานโดยการสอบแข่งขัน จำนวน 60 คน คิดเป็น ร้อยละ 58.80 รองลงมาเข้าทำงานด้วยวิธีการคัดเลือกโดยไม่ต้องสอบแข่งขัน จำนวน 19 คน คิดเป็น ร้อยละ 18.60

5. จำนวนสถานที่สมัครงาน

พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษาส่วนใหญ่สมัครงานมากกว่า 1 แห่ง มีจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 21.50 รองลงมาสมัครงานเพียง 1 แห่ง มีจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 20.60

6. ระยะเวลาของการหางาน

พบว่าผู้สำเร็จการศึกษาส่วนใหญ่มีระยะเวลาการหางานน้อยกว่าหรือเท่ากับ 6 เดือน มี จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 30.40 รองลงามีระยะเวลาการหางานมากกว่า 6 เดือน มีจำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 10.80

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

7. ความสัมพันธ์ระหว่างงานที่ทำกับสาขาวิชาที่เรียน

พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษาส่วนใหญ่ทำงานตรงกับสาขาวิชาที่เรียน จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 51.00 รองลงมาคืองานที่ทำมีส่วนสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เรียน จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 20.60

8. ความรู้สึกที่มีต่องานที่ทำในปัจจุบัน

พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษาส่วนใหญ่มีความรู้สึกพอใจต่องานที่ทำ จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 74.50 และมีความรู้สึกไม่พอใจต่องานที่ทำ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 4.90

9. สาเหตุที่ยังไม่ทำงาน

พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษาที่ยังไม่ทำงานเพราะหางานที่ถูกต้องใจทำไม่ได้ และงานจะทำไม่ตรงกับสาขาวิชาที่เรียนมา มีจำนวน 3 คน เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 42.90

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.6 แสดงจำนวน ร้อยละ และลำดับที่ค่าร้อยละของผู้สำเร็จการศึกษา จำแนกตาม องค์ประกอบของการศึกษาต่อ

รายการ	จำนวน	ร้อยละ	ลำดับที่ค่าร้อยละ
1. การศึกษาต่อ			
- ศึกษาต่อ	7	6.80	2
- ไม่ได้ศึกษาต่อ	95	93.20	1
2. สถานที่ศึกษาต่อ			
- ในประเทศ	6	85.70	1
- ต่างประเทศ	1	14.30	2
3. ระดับการศึกษาที่กำลังศึกษาต่อ			
- ปริญญาตรี	1	14.30	3
- ปริญญาโท	3	42.80	1
- ปริญญาเอก	2	28.6	2
- อื่น ๆ	1	14.3	3
4. แหล่งสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่อ			
- ตนเอง	4	57.1	1
- ผู้ปกครอง	2	28.6	2
- อื่นๆ	1	14.3	3

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2542 ส่วนใหญ่ไม่ได้ศึกษา จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 93.20 และศึกษาต่อจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 6.80

ผู้สำเร็จการศึกษาส่วนใหญ่ศึกษาต่อในประเทศ จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 85.70 ของผู้ศึกษาต่อ รองลงคือศึกษาต่อต่างประเทศ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 14.30 ของผู้ศึกษาต่อ

ผู้สำเร็จการศึกษาส่วนใหญ่ศึกษาต่อระดับปริญญาโท จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 42.80 ของผู้ศึกษาต่อ รองลงมาศึกษาต่อระดับปริญญาเอก จำนวน 2 คน เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 28.60 ของผู้ศึกษาต่อ

ผู้สำเร็จการศึกษาที่ศึกษาต่อส่วนใหญ่ออกค่าใช้จ่ายในการศึกษาด้วยตนเอง จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 57.10 ของผู้ศึกษาต่อ รองลงมามีผู้ปกครองให้การสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการศึกษา จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 28.60 ของผู้ศึกษาต่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.3 ตอนที่ 3 ระดับการนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนไปใช้ในการดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพ

เกณฑ์ในการแปลผลข้อมูล

- 1.00-1.49 = สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตหรือประกอบอาชีพได้น้อยที่สุด
 1.50-2.49 = สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตหรือประกอบอาชีพได้น้อย
 2.50-3.49 = สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตหรือประกอบอาชีพได้ปานกลาง
 3.50-4.49 = สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตหรือประกอบอาชีพได้มาก
 4.50-5.00 = สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตหรือประกอบอาชีพได้มากที่สุด

ตารางที่ 4.7 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการแปลผล และลำดับค่าเฉลี่ยการนำความรู้ที่ได้จากการเรียนไปใช้ในการดำเนินชีวิตของผู้สำเร็จการศึกษา

รายการ	การดำเนินชีวิต			
	X	S.D.	ระดับการแปลผล	ลำดับค่าเฉลี่ย
1. ความรู้ในกลุ่มวิชาสถิติและวิจัย สามารถนำไปใช้ในระดับใด	3.30	1.03	ปานกลาง	6
2. ความรู้ในกลุ่มวิชาสัมมนา สามารถนำไปใช้ในระดัใด	3.50	0.90	มาก	5
3. ความรู้ในกลุ่มวิชาชีพเฉพาะในสาขา สามารถนำไปใช้ในระดัใด	3.65	0.94	มาก	3
4. ความรู้จากการทำวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ สามารถนำไปใช้ในระดัใด	3.88	0.97	มาก	1
5. ความรู้จากกิจกรรมเสริมหลักสูตร สามารถนำไปใช้ได้ในระดับใด	3.53	0.87	มาก	4
6. ความรู้ทางสื่อและเทคโนโลยี สามารถนำไปใช้ได้ในระดับใด	3.70	0.98	มาก	2
รวม	3.59	0.70	มาก	-

จากตารางที่ 4.7 พบว่าผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2542 ได้นำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนไปใช้ในการดำเนินชีวิตมากที่สุด 5 ลำดับแรก คือ

อันดับที่ 1 ความรู้จากการทำวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ สามารถนำไปใช้ได้ในระดับมาก เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- อันดับที่ 2 ความรู้ทางสื่อและเทคโนโลยี สามารถนำไปใช้ได้ในระดับมาก
 อันดับที่ 3 ความรู้ในกลุ่มวิชาชีพเฉพาะในสาขา สามารถนำไปใช้ในระดั้มาก
 อันดับที่ 4 ความรู้จากกิจกรรมเสริมหลักสูตร สามารถนำไปใช้ได้ในระดับมาก
 อันดับที่ 5 ความรู้ในกลุ่มวิชาสัมมนา สามารถนำไปใช้ในระดั้มาก

ตารางที่ 4.8 แสดงค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับการแปลผล และลำดับค่าเฉลี่ยการนำ
 ความรู้ที่ได้จากการเรียน ไปใช้ในการประกอบอาชีพของผู้สำเร็จการศึกษา

รายการ	การประกอบอาชีพ			
	$\bar{X}$	S.D.	ระดับการแปลผล	ลำดับค่าเฉลี่ย
1. ความรู้ในกลุ่มวิชาสถิติและวิจัย สามารถนำไปใช้ในระดั้มาก	3.66	1.04	มาก	6
2. ความรู้ในกลุ่มวิชาสัมมนา สามารถนำไปใช้ในระดั้มาก	3.91	0.93	มาก	4
3. ความรู้ในกลุ่มวิชาชีพเฉพาะในสาขา สามารถนำไปใช้ในระดั้มาก	4.05	0.82	มาก	2
4. ความรู้จากการทำวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ สามารถนำไปใช้ในระดั้มาก	4.24	0.84	มาก	1
5. ความรู้จากกิจกรรมเสริมหลักสูตร สามารถนำไปใช้ได้ในระดับดี	3.81	0.89	มาก	5
6. ความรู้ทางสื่อและเทคโนโลยี สามารถนำไปใช้ได้ในระดับดี	3.95	0.95	มาก	3
รวม	3.93	0.67	มาก	-

จากตารางที่ 4.8 พบว่าผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2542 ได้นำความรู้ที่ได้รับจากการเรียน ไปใช้ในการประกอบอาชีพมากที่สุด 5 ลำดับแรก คือ

- อันดับที่ 1 ความรู้จากการทำวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ สามารถนำไปใช้ในระดั้มาก
 อันดับที่ 2 ความรู้ในกลุ่มวิชาชีพเฉพาะในสาขา สามารถนำไปใช้ในระดั้มาก
 อันดับที่ 3 ความรู้ทางสื่อและเทคโนโลยี สามารถนำไปใช้ได้ในระดับมาก
 อันดับที่ 4 ความรู้ในกลุ่มวิชาสัมมนา สามารถนำไปใช้ในระดั้มาก
 อันดับที่ 5 ความรู้จากกิจกรรมเสริมหลักสูตร สามารถนำไปใช้ได้ในระดับมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.4 ตอนที่ 4 การเปรียบเทียบการนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนไปใช้ในการดำเนินชีวิต และการประกอบอาชีพ

ตารางที่ 4.9 แสดงการเปรียบเทียบการนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนไปใช้ในการดำเนินชีวิตของผู้สำเร็จการศึกษาที่เรียนหลักสูตรต่างกัน จำแนกเป็นรายข้อ

การนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิต	หลักสูตร				t	Sig.
	ค.อ.ม.		วท.ม.			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ความรู้ในกลุ่มวิชาสถิติและวิจัย สามารถนำไปใช้ในระดับิด	3.12	1.11	3.52	0.89	1.92	.057
2. ความรู้ในกลุ่มวิชาสัมมนา สามารถนำไปใช้ในระดับิด	3.42	1.01	3.60	0.76	0.94	.348
3. ความรู้ในกลุ่มวิชาชีพเฉพาะในสาขา สามารถนำไปใช้ในระดับิด	3.76	0.91	3.51	0.97	1.24	.216
4. ความรู้จากการทำวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ สามารถนำไปใช้ในระดับิด	3.79	1.01	3.98	0.93	0.88	.378
5. ความรู้จากกิจกรรมเสริมหลักสูตร สามารถนำไปใช้ได้ ในระดับิด	3.63	0.77	3.41	0.97	1.14	.258
6. ความรู้ทางสื่อและเทคโนโลยี สามารถนำไปใช้ได้ ในระดับิด	3.73	0.87	3.66	1.10	0.32	.747
รวม	3.57	0.71	3.60	0.70	0.25	.798

จากตารางที่ 4.9 พบว่าผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2542 ที่เรียนหลักสูตรต่างกัน มีการนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนไปใช้ในการดำเนินชีวิตในภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้อไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่พบว่าค่าเฉลี่ยการนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนไปใช้ในการดำเนินชีวิตในภาพรวมของผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิตต่ำกว่าผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 4.10 แสดงการเปรียบเทียบการนำความรู้ที่ได้จากการเรียนไปใช้ในการประกอบอาชีพของผู้สำเร็จการศึกษาที่เรียนหลักสูตรต่างกัน จำแนกเป็นรายข้อ

การนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพ	หลักสูตร				t	Sig.
	ค.อ.ม.		วท.ม.			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ความรู้ในกลุ่มวิชาสถิติและวิจัย สามารถนำไปใช้ในระดับใด	3.54	1.11	3.82	0.95	1.22	.224
2. ความรู้ในกลุ่มวิชาสัมมนา สามารถนำไปใช้ในระดับใด	3.86	0.96	3.97	0.88	0.56	.573
3. ความรู้ในกลุ่มวิชาชีพเฉพาะในสาขา สามารถนำไปใช้ในระดับใด	4.00	0.85	4.11	0.79	0.58	.558
4. ความรู้จากการทำวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ สามารถนำไปใช้ในระดับใด	4.29	0.79	4.18	0.92	0.55	.583
5. ความรู้จากกิจกรรมเสริมหลักสูตร สามารถนำไปใช้ได้ในระดับใด	3.92	0.85	3.66	0.93	1.36	.175
6. ความรู้ทางสื่อและเทคโนโลยี สามารถนำไปใช้ได้ในระดับใด	4.00	0.83	3.89	1.11	0.48	.626
รวม	3.93	0.63	3.93	0.71	0.03	.975

จากตารางที่ 4.10 พบว่าผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2542 ที่เรียนหลักสูตรต่างกัน มีการนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนไปใช้ในการประกอบอาชีพในภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้อไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่พบว่าค่าเฉลี่ยการนำความรู้ที่ได้จากการเรียนไปใช้ในการประกอบอาชีพในภาพรวมของผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิตเท่ากับผู้สำเร็จการศึกษหลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

ตารางที่ 4.11 แสดงการเปรียบเทียบการนำความรู้ที่ได้จากการเรียนไปใช้ในการดำเนินชีวิตของ
ผู้สำเร็จการศึกษาที่มีอายุต่างกัน จำแนกเป็นรายชื่อ

การนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิต	อายุ				t	Sig.
	≤ 35 ปี		> 35 ปี			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ความรู้ในกลุ่มวิชาสถิติและวิจัย สามารถนำไปใช้ในระดับิด	3.00	1.00	3.51	1.01	2.40*	.018
2. ความรู้ในกลุ่มวิชาสัมมนา สามารถนำไปใช้ในระดับิด	3.15	0.81	3.75	0.89	3.30*	.001
3. ความรู้ในกลุ่มวิชาชีเฉพาะในสาขา สามารถนำไปใช้ในระดับิด	3.39	0.88	3.83	0.95	2.20*	.030
4. ความรู้จากการทำวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ สามารถนำไปใช้ในระดับิด	3.68	0.98	4.02	0.94	1.62	.109
5. ความรู้จากกิจกรรมเสริมหลักสูตร สามารถนำไปใช้ได้ ในระดับิด	3.29	0.76	3.70	0.90	2.30*	.024
6. ความรู้ทางสื่อและเทคโนโลยี สามารถนำไปใช้ได้ ในระดับิด	3.63	0.99	3.74	0.97	0.52	.602
รวม	3.35	0.54	3.76	0.75	2.95*	.004

จากตารางที่ 4.11 พบว่าผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2542 ที่มีอายุต่างกันมีการนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนไปใช้ในการดำเนินชีวิตในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีจำนวน 4 ข้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ข้อ1 ความรู้ในกลุ่มวิชาสถิติและวิจัย ข้อ2 ความรู้ในกลุ่มวิชาสัมมนา ข้อ3 ความรู้ในกลุ่มวิชาชีเฉพาะในสาขา และข้อ5 ความรู้จากกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยทั้ง 4 ข้อ พบว่าผู้สำเร็จการศึกษาที่มีอายุมากกว่า 35 ปี มีการนำความรู้ที่ได้จากการเรียนไปใช้ในการดำเนินชีวิตมากกว่าผู้สำเร็จการศึกษาที่มีอายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 35 ปี

ตารางที่ 4.12 แสดงการเปรียบเทียบการนำความรู้ที่ได้จากการเรียน ไปใช้ในการประกอบอาชีพของ
ผู้สำเร็จการศึกษาที่มีอายุต่างกัน จำแนกเป็นรายข้อ

การนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพ	อายุ				t	Sig.
	≤ 35 ปี		> 35 ปี			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. ความรู้ในกลุ่มวิชาสถิติและวิจัย สามารถนำไปใช้ในระดับใด	3.38	0.82	3.86	1.14	2.18*	.032
2. ความรู้ในกลุ่มวิชาสัมมนา สามารถนำไปใช้ในระดับใด	3.59	0.92	4.14	0.87	2.80*	.006
3. ความรู้ในกลุ่มวิชาชีพเฉพาะในสาขา สามารถนำไปใช้ในระดับใด	3.89	0.87	4.16	0.78	1.49	.140
4. ความรู้จากการทำวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ สามารถนำไปใช้ในระดับใด	4.05	0.97	4.38	0.72	1.79	.076
5. ความรู้จากกิจกรรมเสริมหลักสูตร สามารถนำไปใช้ได้ในระดับใด	3.51	0.87	4.02	0.86	2.71*	.008
6. ความรู้ทางสื่อและเทคโนโลยี สามารถนำไปใช้ได้ในระดับใด	3.92	1.09	3.98	0.86	0.29	.768
รวม	3.71	0.64	4.09	0.64	2.71*	.008

จากตารางที่ 4.12 พบว่าผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2542 ที่มีอายุต่างกันมีการนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียน ไปใช้ในการประกอบอาชีพในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าปริมาณ 3 ข้อแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ข้อ 1 ความรู้ในกลุ่มวิชาสถิติและวิจัย ข้อ 2 ความรู้ในกลุ่มวิชาสัมมนา และข้อ 5 ความรู้จากกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยทั้ง 3 ข้อ พบว่าผู้สำเร็จการศึกษาที่มีอายุมากกว่า 35 ปี มีการนำความรู้ที่ได้จากการเรียน ไปใช้ในการประกอบอาชีพมากกว่าผู้สำเร็จการศึกษาที่มีอายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 35 ปี

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเป็นติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาและศึกษาการนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนไปใช้ในการดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพของผู้สำเร็จการศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2542 คณะผู้วิจัยมีขั้นตอนการสรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ดังนี้

5.1 สรุป

5.1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลทั่วไปของผู้สำเร็จการศึกษา
2. เพื่อศึกษาการนำความรู้ที่ได้จากการเรียนไปใช้ในการดำเนินชีวิตและการนำความรู้ที่ได้จากการเรียนไปใช้ในการประกอบอาชีพของผู้สำเร็จการศึกษา
3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบการนำความรู้ที่ได้จากการเรียนไปใช้ในการดำเนินชีวิตและการนำความรู้ที่ได้จากการเรียนไปใช้ในการประกอบอาชีพของผู้สำเร็จการศึกษาที่มีอายุและหลักสูตรต่างกัน

5.1.2 สมมติฐานการวิจัย

ผู้สำเร็จการศึกษาที่มีอายุและเรียนหลักสูตรต่างกัน มีการนำความรู้ที่ได้จากการเรียนไปใช้ในการดำเนินชีวิตและการนำความรู้ที่ได้จากการเรียนไปใช้ในการประกอบอาชีพแตกต่างกัน

5.1.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

- (1) ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2542 จำนวน 125 คน
- (2) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2542 จำนวน 102 คน

5.1.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพการมีงานทำและการศึกษาต่อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 3 แบบสอบถามการนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนไปใช้ในการดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพ โดยหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของ Cronbach ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.87 และ 0.93 ตามลำดับ

5.1.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาปริญญาโทที่สำเร็จการศึกษาจากคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2542 ในช่วงเดือนตุลาคม 2543 ซึ่งช่วงเวลาดังกล่าวเป็นช่วงเวลาที่ยุติการศึกษารับพระราชทานปริญญาบัตร

5.1.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสถิติสำเร็จรูป โดยมีขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป โดยใช้สถิติการวิเคราะห์หาค่าความถี่ และร้อยละ
2. วิเคราะห์ข้อมูลสภาพการทำงานและการศึกษาต่อ โดยใช้สถิติการวิเคราะห์หาค่าความถี่ และร้อยละ
3. วิเคราะห์ระดับการนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนไปใช้ในการดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพ โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
- 3.1. เปรียบเทียบการนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนไปใช้ในการดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพ โดยทดสอบสมมติฐานทางสถิติที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ .05 ดังนี้
  - 3.1.1 เปรียบเทียบการนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนไปใช้ในการดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพของผู้สำเร็จการศึกษาที่มีอายุต่างกัน ด้วยการทดสอบ t-test ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ .05
  - 3.1.2 เปรียบเทียบการนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนไปใช้ในการดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพของผู้สำเร็จการศึกษาที่สำเร็จการศึกษาหลักสูตรต่างกัน ด้วยการทดสอบ t-test ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

5.1.7 ผลการวิจัย

(1) ลักษณะทั่วไปของมหบัณฑิต มหบัณฑิตส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาจากสาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา ร้อยละ 38.2 มีอายุโดยเฉลี่ย 38 ปี เกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาตรีเฉลี่ย 2.77 เกรดเฉลี่ยสะสมระดับปริญญาโทเฉลี่ย 3.54 รายได้ครอบครัวเฉลี่ย 28,429 บาท/เดือน และมีเงินเดือนเฉลี่ย 16,324 บาท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(2) ลักษณะการกระจายของมหาบัณฑิต พบว่า มหาบัณฑิตส่วนใหญ่เรียนที่ศูนย์การศึกษา กรุงเทพมหานคร

(3) ลักษณะการทำงาน พบว่า มหาบัณฑิตมีงานทำก่อนเข้าศึกษาที่คณะครุศาสตร์ อดุสาหรกรรม จึงทำงานไปพร้อมกับศึกษาที่คณะครุศาสตร์อดุสาหรกรรม งานที่ทำก็เป็นงานประจำ ในหน่วยงานราชการซึ่งส่วนใหญ่เป็นงานสอนในโรงเรียน สถานที่ทำงานส่วนใหญ่อยู่ที่กรุงเทพฯ เข้าทำงานโดยการสอบแข่งขัน งานที่ทำตรงกับสาขาวิชาที่เรียน และมีความรู้สึกพอใจต่องานที่ทำในปัจจุบัน

(4) การศึกษาต่อ พบว่ามหาบัณฑิตส่วนใหญ่ไม่ได้ศึกษาต่อ ที่ศึกษาต่อจะศึกษาต่อ ภายในประเทศเป็นส่วนใหญ่

(5) การนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ พบว่า มหาบัณฑิตได้นำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิต และใช้ในการประกอบอาชีพในระดับมาก

(6) การเปรียบเทียบการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ พบว่ามหาบัณฑิตที่มีอายุต่างกันมีการ นำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตและใช้ในการประกอบอาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

(7) การเปรียบเทียบการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ พบว่ามหาบัณฑิตที่เรียนหลักสูตร ต่างกันมีการนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตและใช้ในการประกอบอาชีพแตกต่างกันอย่างไม่มี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.2 อภิปรายผล

การวิจัยเพื่อติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อดุสาหรกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2542 ผู้วิจัยมีประเด็นที่จะ อภิปรายผล ดังนี้

5.2.1 การนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนไปใช้ประโยชน์

1. ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท นำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนไปใช้ในการดำเนิน ชีวิตโดยภาพรวมในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ สร้อยทอง สิริมงคล (2528 : 25-130) ที่ ได้ศึกษาวิจัย การติดตามผลมหาบัณฑิต ปีการศึกษา 2517 ถึง 2527 สาขาวิชานิติศาสตร์ศึกษาและ พัฒนาหลักสูตร ผลการวิจัยพบว่า มหาบัณฑิตเห็นว่ารายวิชาต่าง ๆ ที่ศึกษามาสามารถนำไปใช้ ประโยชน์ได้มาก ทั้งนี้เพราะผู้ที่เรียนหลักสูตรในระดับปริญญาโทของคณะครุศาสตร์อดุสาหรกรรม ส่วนใหญ่เป็นผู้ทำหน้าที่ด้านการเรียนการสอน จึงต้องศึกษาค้นคว้าเพื่อให้เข้าใจความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างลึกซึ้ง เพื่อให้ นำไปใช้ประโยชน์ในด้านการเรียนการสอนของตนเองได้ ดังนั้นจึงพบว่าผู้สำเร็จ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การศึกษาระดับปริญญาโทมีการนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนไปใช้ในการดำเนินชีวิตโดยภาพรวมในระดับมาก

ส่วนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท นำความรู้ในกลุ่มวิชาสถิติและวิจัยที่ได้รับจากการเรียนไปใช้ในการดำเนินชีวิตในระดับปานกลาง ตรงกับงานวิจัยของ พรทิพย์ อภินันทพร (2535 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาวิจัย การติดตามผลครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษานอก ระบบโรงเรียน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า มหาบัณฑิตมีความคิดเห็นที่สามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับจากการศึกษาในหมวดวิชาต่าง ๆ ไปใช้ประโยชน์ต่อการปฏิบัติงานในระดับปานกลาง ทั้งนี้เพราะการใช้ความรู้ในกลุ่มวิชาสถิติและการวิจัยของผู้สำเร็จการศึกษา ส่วนใหญ่จะใช้ในกระบวนการทำวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ ซึ่งปัจจุบันก็อาศัยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ทางสถิติช่วยในการคำนวณได้ ประกอบกับในชีวิตประจำวันก็ไม่ได้ใช้ความรู้เกี่ยวกับสถิติและการวิจัยโดยตรงมากนัก จึงทำให้ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท นำความรู้ในกลุ่มวิชาสถิติและวิจัยที่ได้รับจากการเรียนไปใช้ในการดำเนินชีวิตในระดับปานกลาง

2. ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท นำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนไปใช้ในการประกอบอาชีพโดยภาพรวมและรายชื่อในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ กัญญา เกิดโพธิ์ทอง (2533 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาวิจัย การติดตามผลการปฏิบัติงานของมหาบัณฑิตสาขาการสอนสังคมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2512-2530 ที่พบว่า มหาบัณฑิตนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับจากการศึกษาตามหลักสูตรปริญญามหาบัณฑิตไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานทุกด้านในระดับมาก และ พวงพิศ สุขบุณพันธ์ (2541 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาวิจัย การติดตามผลมหาบัณฑิตสาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2535-2539 ผลการวิจัยพบว่า ความรู้ที่ได้รับจากการเรียนในวิชาเอกบังคับและวิชาเอกเลือกมหาบัณฑิตสามารถนำไปใช้ได้ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะการจัดการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษามุ่งสร้างความรู้ความชำนาญเฉพาะสาขา พัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะในการแสวงหาความรู้ใหม่ได้ด้วยตนเอง และรู้จักนำความรู้ใหม่ที่ได้ไปประยุกต์ใช้สำหรับตนเองและสังคมได้ ประกอบกับหลักสูตรการเรียนการสอนในระดับปริญญาโทของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ส่วนใหญ่เป็นหลักสูตรที่บังคับให้นักศึกษาต้องทำวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ในสาขาที่เรียน จึงได้เตรียมความพร้อมในด้านวิชาการ สื่อและเทคโนโลยีให้กับนักศึกษาเพื่อใช้ในการทำวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ ดังนั้นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท จึงนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนไปใช้ในการประกอบอาชีพโดยภาพรวมและรายชื่อในระดับมาก

5.2.2 การเปรียบเทียบการนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนไปใช้ประโยชน์

(1) ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2542 ที่เรียนหลักสูตรต่างกันมีการนำความรู้ที่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ได้รับจากการเรียน ไปใช้ในการดำเนินชีวิตในภาพรวมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้อไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจากการเรียนการสอนในระดับปริญญาโท ส่วนใหญ่จะเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้อย่างลึกซึ้ง รู้จักการคิดวิเคราะห์ คิดแก้ปัญหาอย่างมีเหตุผล และต้องสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้ จึงทำให้ผู้สำเร็จการศึกษาที่เรียนหลักสูตรต่างกันมีการนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียน ไปใช้ในการดำเนินชีวิต ไม่แตกต่างกัน

(2) ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2542 ที่เรียนหลักสูตรต่างกันมีการนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียน ไปใช้ในการประกอบอาชีพในภาพรวม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าทุกข้อไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจากการเรียนการสอนในระดับปริญญาโท ส่วนใหญ่จะเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้อย่างลึกซึ้ง รู้จักการคิดวิเคราะห์ คิดแก้ปัญหาอย่างมีเหตุผล และต้องสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ได้ จึงทำให้ผู้สำเร็จการศึกษาที่เรียนหลักสูตรต่างกันมีการนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียน ไปใช้ในการประกอบอาชีพ ไม่แตกต่างกัน

(3) ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2542 ที่มีอายุต่างกันมีการนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียน ไปใช้ในการดำเนินชีวิตในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีจำนวน 4 ข้อ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ข้อ1 ความรู้ในกลุ่มวิชาสถิติและวิจัย ข้อ2 ความรู้ในกลุ่มวิชาสัมมนา ข้อ3 ความรู้ในกลุ่มวิชาชีพเฉพาะในสาขา และข้อ5 ความรู้จากกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยทั้ง 4 ข้อ และในภาพรวม พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษาที่มีอายุมากกว่า 35 ปี มีการนำความรู้ที่ได้จากการเรียน ไปใช้ในการดำเนินชีวิตสูงกว่าผู้สำเร็จการศึกษาที่มีอายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 35 ปี ทั้งนี้เนื่องจากผู้สำเร็จการศึกษาที่มีอายุมากกว่า 35 ปี ส่วนใหญ่จะมีประสบการณ์ชีวิตสูง ผ่านการเรียนรู้อะไรก็ตามที่จำเป็นในชีวิตมามากกว่า จึงทำให้ผู้สำเร็จการศึกษาที่มีอายุมากกว่า 35 ปี มีการนำความรู้ที่ได้จากการเรียน ไปใช้ในการดำเนินชีวิตสูงกว่าผู้สำเร็จการศึกษาที่มีอายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 35 ปี

(4) ผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2542 ที่มีอายุต่างกันมีการนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียน ไปใช้ในการประกอบอาชีพในภาพรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีจำนวน 3 ข้อ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ข้อ1 ความรู้ในกลุ่มวิชาสถิติและวิจัย ข้อ2 ความรู้ในกลุ่มวิชาสัมมนา และข้อ5 ความรู้จากกิจกรรมเสริมหลักสูตร โดยทั้ง 3 ข้อ และในภาพรวม พบว่าผู้สำเร็จ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่บนเว็บไซต์โดยไม่ผ่านการแก้ไขใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การศึกษาที่มีอายุมากกว่า 35 ปี มีการนำความรู้ที่ได้จากการเรียนไปใช้ในการประกอบอาชีพสูงกว่าผู้สำเร็จการศึกษาที่มีอายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 35 ปี ทั้งนี้เนื่องจากผู้สำเร็จการศึกษาที่มีอายุมากกว่า 35 ปี ส่วนใหญ่จะมีประสบการณ์ในการทำงานสูง ผ่านการเรียนรู้การแก้ปัญหาที่สำคัญในการทำงานมากกว่า จึงทำให้ผู้สำเร็จการศึกษาที่มีอายุมากกว่า 35 ปี มีการนำความรู้ที่ได้จากการเรียนไปใช้ในการประกอบอาชีพสูงกว่าผู้สำเร็จการศึกษาที่มีอายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 35 ปี

5.3 ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัยเพื่อติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาและศึกษาการนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนไปใช้ในการดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพของผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ปีการศึกษา 2542 คณะผู้วิจัยได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ในสองแนวทาง ดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

(1) ด้านการศึกษาต่อที่พบว่ามหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ไม่ได้ศึกษาต่อ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมควรมีการกระตุ้นให้มหาวิทยาลัยมีการศึกษาต่อในระดับสูงมากขึ้น โดยจัดกิจกรรมหรือนิทรรศการเพื่อประชาสัมพันธ์หลักสูตรต่าง ๆ ของทั้งในและต่างประเทศ

(2) การนำความรู้ที่ได้จากการเรียนไปใช้ในการดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพของผู้สำเร็จการศึกษา ผลการวิจัยที่พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษาเห็นว่าความรู้ในกลุ่มวิชาสถิติและวิจัยสามารถนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพต่ำที่สุดเมื่อเทียบกับความรู้ในกลุ่มอื่น ๆ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมควรมีการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนกลุ่มวิชาสถิติและวิจัยเพื่อให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของกลุ่มวิชาดังกล่าวเพิ่มขึ้น

(3) จากผลการวิจัยที่พบว่า ผู้สำเร็จการศึกษาที่มีอายุมากกว่า 35 ปี มีการนำความรู้ที่ได้จากการเรียนไปใช้ในการดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพสูงกว่าผู้สำเร็จการศึกษาที่มีอายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 35 ปี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมควรมีการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนที่เน้นให้ผู้เรียนเกิดความคิด การวิเคราะห์ และประยุกต์ใช้ความรู้ โดยเฉพาะกลุ่มนักศึกษาที่มีอายุน้อยซึ่งจะเป็นกลุ่มที่เข้าศึกษาเป็นจำนวนมากขึ้นในอนาคต

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

(1) ควรศึกษาเกี่ยวกับสถานภาพและความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพของผู้สำเร็จการศึกษา

(2) ควรศึกษาหาคุณสมบัติที่ควรกำหนดสำหรับผู้เข้าศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา

(3) ควรศึกษาปัจจัยที่เป็นปัญหาและอุปสรรคต่อการสำเร็จการศึกษาของผู้สำเร็จการศึกษา เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- (4) ควรศึกษาถึงปัญหาและอุปสรรคการประยุกต์ใช้ความรู้ในการทำงานของผู้สำเร็จการศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- กัญญา เกิดโพธิ์ทอง. 2533. “การติดตามผลการปฏิบัติงานของมหาบัณฑิต สาขาการสอนสังคมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2512-2530.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชามัธยมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กานดา ลือสุขธิวิบูลย์. 2523. “การติดตามผลการปฏิบัติงานของมหาบัณฑิตทางการวิจัยการศึกษา.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จันทนา แสสุวรรณ. 2523. “การติดตามผลมหาบัณฑิตสาขาวิชาพลศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพลศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชัยวิชญ์ ภูงามทอง. 2529. “การติดตามผลมหาบัณฑิตสาขาวิชาพลศึกษาในโครงการฝึกอบรมครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการ ของวิทยาลัยครูในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธีรวุฒิ บุญยโสภณ. 2542. การบริหารอาชีพและเทคนิคศึกษาเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรม. พิมพ์ครั้งที่ 2 : กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- เวลดิจต์ เขียวศรีคงเส. “การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอาชีวศึกษา.” ใน เอกสารการสอนชุดวิชา การจัดการเรียนการสอนอาชีวศึกษา หน่วยที่ 5. นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัย ธรรมาชิราช.
- นवलลอ นิมอนันตกุล. 2536. “การติดตามผลมหาบัณฑิตวิชาเอกศิลปศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- บุญจิตต์ ณ ลำเลียง. 2512. “การสำรวจการทำงานของบัณฑิตทางการศึกษา ปีการศึกษา 2510.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. 2531. เทคนิคการสร้างเครื่องมือรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัย. กรุงเทพฯ : ศรีอนันต์.
- ประพนธ์ ปิยะรัตน์. 2534. ยุทธศาสตร์การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาคุณภาพชีวิต. นครปฐม : สถาบันพัฒนาการสาธารณสุขอาเซียน มหาวิทยาลัยมหิดล.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

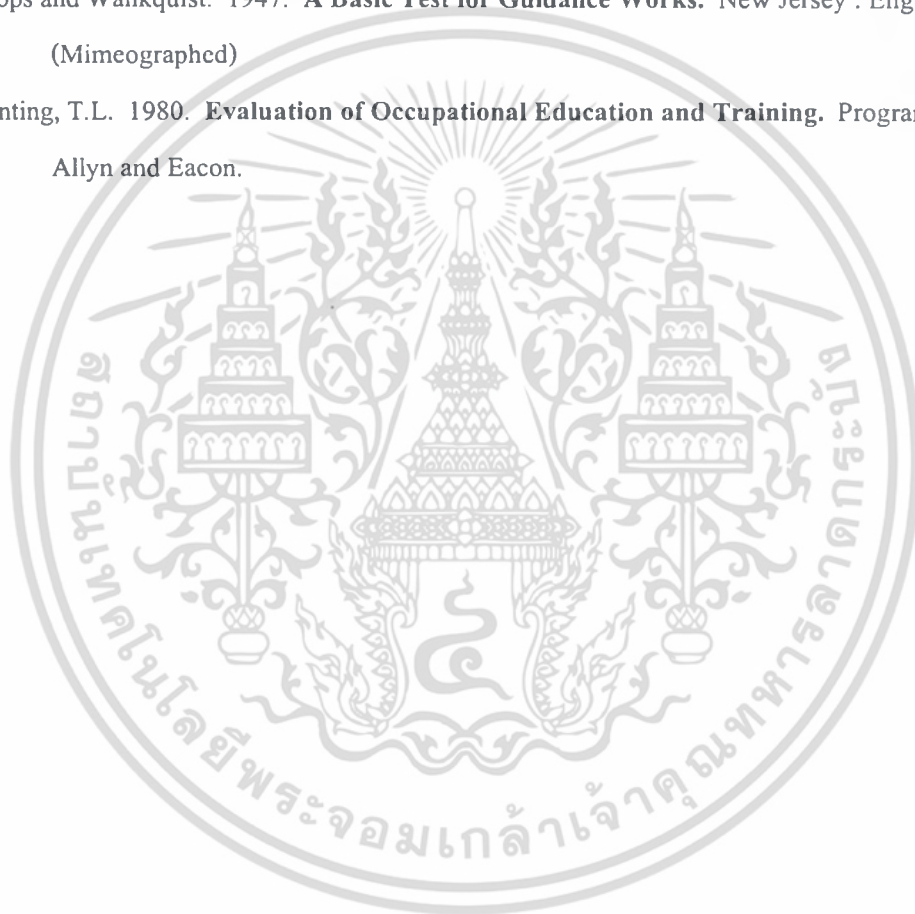
- ประเสริฐ ภูจันทิก. 2517. “การศึกษาเพื่อติดตามผลการปฏิบัติงานของบัณฑิตปริญญาโทที่สำเร็จ การศึกษาจากวิทยาลัยวิชาการศึกษา ตั้งแต่ปีการศึกษา 2500-2515 : การประเมินค่าตนเอง.” ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ปราณี เถกิงพล. 2535. การแนะแนวและการให้คำปรึกษา. กรุงเทพฯ : การศาสนา.
- ปรัชญา เวสารัชช์. 2538. รายงานการวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในกิจกรรมเพื่อพัฒนา ชนบท. กรุงเทพฯ : สถาบันไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- พรทิพย์ อภินันทพร. 2535. “การติดตามผลครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา นอกระบบ โรงเรียน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา นอกระบบโรงเรียน บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พวงพิศ สุขปุ่นพันธ์. 2541. “การติดตามผลมหาบัณฑิตสาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2535-2539.” วิทยานิพนธ์ศึกษา ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์.
- พรรณี ลีกิจวัฒน์. 2542. “การศึกษาความคิดเห็นของมหาบัณฑิตที่มีต่อระบบการจัดการศึกษาระดับ บัณฑิตศึกษาของคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง.” ภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- เมตตา นพประดิษฐ์. 2525. “การติดตามผลการศึกษามหาบัณฑิตจากวิทยาลัยครุภาคใต้.” วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ลลิตา กิติประสาร. 2518. “การติดตามผลการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษามหาบัณฑิต วิชา บรรณารักษศาสตร์จากวิทยาลัยวิชาการศึกษา ปีการศึกษา 2508-2518.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วินัย วีระวัฒนานนท์. 2546. “การติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปีการศึกษา 2544.” รายงานการวิจัยสาขาวิชาการอุดมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิไลพร วรจิตตานนท์. 2545. การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- วันดา เทือกขันธ์. 2541. “การติดตามผลการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรปริญญา
มหาบัณฑิต สาขาอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปี
การศึกษา 2534-2539.” วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาอุตสาหกรรมศึกษา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- วัชรีย์ ทรัพย์มี. 2520. การแนะแนวในโรงเรียน. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- วิจิตร อาวะกุล. 2532. เทคนิคมนุษยสัมพันธ์. กรุงเทพฯ : เจริญผล.
- ศรีลักษณ์ ส่งาเมือง. 2525. การติดตามผลมหาบัณฑิต สาขาวิชามนุษยศาสตร์.” วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สร้อยทอง ศิริมงคล. 2528. การติดตามผลมหาบัณฑิต ปีการศึกษา 2517 ถึง 2527 สาขาวิชานิตย
การศึกษาและพัฒนาหลักสูตร.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย,
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สักรินทร์ อยู่ผ่อง. 2543. “การติดตามผลผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีพและเทคนิคศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบัน
เทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.” วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารอาชีพและเทคนิคศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
พระนครเหนือ.
- อนันต์ อนันตรังสี. 2517. หลักการแนะแนว. กรุงเทพฯ : โอเคียนสโตร์.
- อรุณี สุวรรณสุขโรจน์. 2526. “การติดตามผลการทำงานของมหาบัณฑิตสาขา โสตทัศนศึกษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่สำเร็จการศึกษาระหว่างปีการศึกษา 2507-2520.” วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Booth, Edward Mc Farland. 1971. “A Follow-up Study of Alumni Who Completed Doctoral
Program in the College of Education at the University of Georgia.” **Dissertation Abstracts.**
31 (June, 1971) : 6446-A.
- Good, V. Carter. 1973. **Dictionary of Education.** New York : McGraw-Hill Inc.
- Kauss Thodore Rodney. 1969. “An Evaluation of Master of Arts in Teaching Program of Teacher
Education at North – Western University.” **Dissertation Abstracts International.** 29
November – January 1968-1969 : 2136 – A.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- Sanctis, Vincent De. 1971. "A Follow – up Study of Educational Doctoral Graduated from the Department of Educational Administration and Supervision at Rutgers University, the State University of New Jersey 1949-1969." **Dissertation Abstracts**. 31 January 1971) : 3203 – A.
- Saylow, J. Galen, William M. Alexander and Arther J. Lewis. 1981. **Curriculum Planning for Better Teaching and Learning**. 4th Ed. Japan : Holt Saunders International Editions.
- Stoops and Wahkquist. 1947. **A Basic Test for Guidance Works**. New Jersey : Englewood Cliffs, (Mimeographed)
- Wenting, T.L. 1980. **Evaluation of Occupational Education and Training**. Program, 2nd Boston : Allyn and Eacon.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามการวิจัย

การติดตามผลผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท ปีการศึกษา 2542

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีความประสงค์จะติดตามผลมหาบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2542 เพื่อที่จะได้นำข้อมูลไปปรับปรุงหลักสูตร การจัดการเรียนการสอนและการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้เหมาะสมต่อไป ขอให้ท่านตอบคำถามตามความเป็นจริง คำตอบของท่านจะไม่มีผลกระทบต่อตัวท่านแต่อย่างใด

คำชี้แจง

แบบสอบถามมีทั้งหมด 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของท่าน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพการทำงานและการศึกษาต่อ

ตอนที่ 3 การนำความรู้ที่ได้จากการเรียน ไปใช้ในการดำเนินชีวิตหรือการประกอบอาชีพ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของท่าน

1. อายุ .....ปี
2. สาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา

☐ ค.อ.ม. การบริหารอาชีวศึกษา	☐ วท.ม. ครุศาสตร์เกษตร
☐ ค.อ.ม. สถาปัตยกรรม	☐ วท.ม. วิทยาการจัดการอุตสาหกรรม
☐ ค.อ.ม. การศึกษาวิทยาศาสตร์	☐ วท.ม. การศึกษาวิทยาศาสตร์
☐ ค.อ.ม. เทคโนโลยีการศึกษาทางการอาชีวะและเทคนิคศึกษา	
3. ศูนย์การศึกษา กรุงเทพฯ หาดใหญ่ อุดร ชุมพร
4. เกรดเฉลี่ยสะสมเมื่อจบการศึกษาจากสถาบันเดิม .....
5. เกรดเฉลี่ยสะสมเมื่อจบการศึกษาจากคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม.....
6. รายได้ของครอบครัว.....บาท/เดือน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพการทำงานและการศึกษาต่อ

1. การมีงานทำ

- 1.1 ก่อนเข้ามาศึกษาต่อที่คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมท่านมีงานทำหรือไม่
 มีงานทำ ไม่มีงานทำ
- 1.2 ในระหว่างที่กำลังศึกษาต่อที่ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมท่านมีงานทำหรือไม่
 มีงานทำ ไม่มีงานทำ
- 1.3 เมื่อท่านจบการศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมท่านมีงานทำหรือไม่
 มีงานทำ ไม่มีงานทำ

2. การศึกษาต่อ

- ศึกษาต่อ ไม่ได้ศึกษาต่อ

- *** ผู้ที่มีงานทำ ตอบเฉพาะข้อ 3 และข้ามไปตอบตอนที่ 3
- *** ผู้ที่มีงานทำพร้อมกับศึกษาต่อ ตอบข้อ 3 ข้อ 5 และข้ามไปตอบตอนที่ 3
- *** ผู้ที่ยังไม่มีงานทำตอบเฉพาะข้อ 4 และข้ามไปตอบตอนที่ 3
- *** ผู้ที่กำลังศึกษาต่อและผู้ศึกษาต่อพร้อมกับมีงานทำงานตอบเฉพาะข้อ 5 แล้วข้ามไปตอบตอนที่ 3

3. สำหรับผู้ที่มีงานทำและผู้ที่มีงานทำพร้อมกับศึกษาต่อ

3.1 จังหวัดที่ท่านทำงานอยู่ในปัจจุบัน.....

3.2 ลักษณะงานที่ท่านทำ

( ) งานประจำ

ในหน่วยงานราชการ ในหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ

ในหน่วยงานเอกชน งานส่วนตัว

อื่นๆ กรุณาระบุ.....

( ) งานชั่วคราว

ในหน่วยงานราชการ ในหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ

ในหน่วยงานเอกชน งานส่วนตัว

อื่นๆ กรุณาระบุ.....

( ) อาชีพอิสระ กรุณาระบุ.....

( ) งาน อื่นๆ กรุณาระบุ.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.3 ประเภทของงานที่ทำ

( ) งานสอน

[ ] ในโรงเรียน

[ ] ในวิทยาลัย

[ ] ในมหาวิทยาลัย

[ ] อื่นๆ กรุณาระบุ.....

( ) งานฝึกอบรม

[ ] ราชการ

[ ] เอกชน

[ ] รัฐวิสาหกิจ

[ ] อื่นๆ กรุณาระบุ.....

( ) ไม่ใช่งานสอน กรุณาระบุ.....

3.4 วิธีการเข้าทำงาน

[ ] สอบแข่งขัน

[ ] ได้รับการคัดเลือกโดยไม่ต้องสอบแข่งขัน

[ ] มีบุคคลให้ความช่วยเหลือ

[ ] เป็นงานของครอบครัว

[ ] เป็นงานอิสระของตนเอง

[ ] อื่นๆ กรุณาระบุ.....

3.5 จำนวนสถานที่สมัครงาน.....แห่ง

[ ] ไม่เคยสมัครงาน

3.6 ระยะเวลาของการหางาน .....เดือน

3.7 อัตราเงินเดือนในปัจจุบัน.....บาท/เดือน

3.8 งานที่ทำตรงกับสาขาวิชาที่เรียนหรือไม่

[ ] ตรงกับสาขาวิชาที่เรียน

[ ] ไม่ตรงกับสาขาวิชาที่เรียน

[ ] มีส่วนสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่เรียน

3.9 ความรู้สึกที่มีต่องานที่ทำในปัจจุบัน

[ ] พอใจ

[ ] ไม่พอใจ

4. เฉพาะผู้ที่ยังไม่มีงานทำ

โปรดระบุ เหตุผลที่ท่านยังไม่ได้งานทำ (ตอบ ได้มากกว่า 1 ข้อ)

[ ] ไม่ทราบแหล่งงาน

[ ] งานที่ถูกต้องใจทำไม่ได้

[ ] ขาดหลักทรัพย์หรือผู้ค้ำประกัน

[ ] ค่าตอบแทนต่ำ

[ ] งานไม่ตรงกับสาขาวิชาที่เรียนมา

[ ] อื่นๆ กรุณาระบุ .....

5. เฉพาะผู้ที่ศึกษาต่อหรือศึกษาต่อโดยมีงานทำ

5.1 สถานที่ศึกษาต่อ

[ ] ในประเทศ กรุณาระบุสถานที่ศึกษา.....

[ ] ต่างประเทศ กรุณาระบุสถานที่ศึกษา.....

ประเทศที่ศึกษา.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5.2 ระดับการศึกษาที่ท่านกำลังศึกษาต่อ

- [ ] ปริญญาตรี กรณาระบุนุหลักสูตรที่ศึกษา .....
สถาบัน/มหาวิทยาลัย.....
- [ ] ปริญญาโท กรณาระบุนุหลักสูตรที่ศึกษา .....
สถาบัน/มหาวิทยาลัย.....
- [ ] ปริญญาเอก กรณาระบุนุหลักสูตรที่ศึกษา .....
สถาบัน/มหาวิทยาลัย.....
- [ ] ประกาศนียบัตร กรณาระบุนุหลักสูตรที่ศึกษา .....
สถาบัน/มหาวิทยาลัย.....
- [ ] อื่นๆ กรณาระบุนุ .....

5.3 แหล่งสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการศึกษา

- [ ] ตนเอง [ ] ผู้ปกครอง
- [ ] อื่นๆ กรณาระบุนุ .....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 3 การนำความรู้ที่ได้จากการเรียนไปใช้ในการดำเนินชีวิตหรือการประกอบอาชีพ

ให้นักศึกษาพิจารณาตามความคิดเห็นของท่านว่า ความรู้ที่ได้จากการเรียนที่คณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรม สามารถนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตหรือการประกอบอาชีพ ได้มากน้อยแค่ไหน โดยมี
เกณฑ์ให้คะแนนดังนี้

- 5 สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตหรือการประกอบอาชีพ ได้มากที่สุด
- 4 สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตหรือการประกอบอาชีพ ได้มาก
- 3 สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตหรือการประกอบอาชีพ ได้ปานกลาง
- 2 สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตหรือการประกอบอาชีพ ได้น้อย
- 1 สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตหรือการประกอบอาชีพ ได้น้อยที่สุด

รายการ	การดำเนินชีวิต					การประกอบอาชีพ				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1. ความรู้ในกลุ่มวิชาสถิติและวิจัย สามารถนำไปใช้ ในระดับใด										
2. ความรู้ในกลุ่มวิชาสัมมนา สามารถนำไปใช้ใน ระดับใด										
3. ความรู้ในกลุ่มวิชาชีพเฉพาะในสาขา สามารถนำ ไปใช้ในระดับใด										
4. ความรู้จากการทำวิทยานิพนธ์/สารนิพนธ์ สามารถนำไปใช้ในระดับใด										
5. ความรู้จากกิจกรรมเสริมหลักสูตรสามารถ นำไปใช้ได้ในระดับใด										
6. ความรู้ทางสื่อและเทคโนโลยี สามารถนำไปใช้ ได้ในระดับใด										

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้